

పాలకడలి

(గేయ కావ్యం)

-: రచన :-

దత్త చిన్నికృష్ణ

894.827
CHI

♦ ప్రచురణ ♦

కవితాసమితి - విశాఖపట్నం-1

51

ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి
ఎన్నుకోబడి "గ్రాంటు" పొందిన గేయకావ్యం.

ప్రథమ ముద్రణ
జనవరి 1971

894.827
CHAI

వెల :
రెండురూపాయలు

వ్రతులకు :

కవి తా స మి తి
పురిపండా అప్పలస్వామి
23-7-11 దూడవారివీధి
విశాఖపట్నం-1.

ముద్రణ :
బహుజన ప్రెంటర్స్
విశాఖపట్నం-1.

కృతి సమర్పణ

అవును. ఎవరికోసం ఈ పూలు కూర్చడం
జరిగిందో ఆ సామాన్య ప్రజలకే ఈమాలికను
మనసారా అంకితము చేస్తున్నాను.

కృతజ్ఞత

ఈ పుస్తకం అచ్చు వేయడానికి ఆర్థిక
సహాయం చేసిన ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య
అకాడమీ వారికి నా కృతజ్ఞత
యింతింతని ఎంత చెప్పినా ఇంకా
కొంత చెప్పవలసివుంటుంది.

దత్తి చిన్ని కృష్ణ
49-32-35,
రామకృష్ణ నగర్,
విశాఖపట్నం-4

నా తరపున రెండు ముక్కలు

ఎవరైనా మరోసారి నన్నడిగితే యిదే చెప్తాను, అవును. సాధారణ మానవుని మీదనే నా బెంగ అంతాను. సంఘంలోని కనీసపువ్యక్తికి కనుక ఒక చంచాడు కవిత్వం ప్రసాదంలా పంచిపెట్ట గలిగితే చాలు. మహారాజుల కోటగోడలు దాటుకుని సాహిత్యం జయటపడి బీదవారి పూరి గుడిసెలను చేరగలిగిననాడే రచనలు నిత్య జీవితంలో వుపయోగ పడతాయి. లేకపోతే లక్క సామాన్ల ప్రదర్శనలోని ద్రాక్ష పళ్ల గుత్తి పతె చూడ్డానికే గాని రుచి చూడ్డానికి పనికిరావు.

భాష పరమాపధి ఏమిటి? ఒక వ్యక్తి తనమనసులోని భావాలను ఎదుటివారికి అర్థమయ్యేటట్లు తెలియ జేయడం. సంజ్ఞలు చేసినా సరే - నోరువిప్పి చెప్పినా సరే ఎదుటివారికి మన భాషం ఎరుకపరచగలిగితే చాలు. ఎదుటివారికి అర్థమయ్యేటట్లు తమ భావాలను వ్యక్తం చేయవలసిన బాధ్యత చెప్పేవారిది కనుక అర్థం కాని భాష చెవుడంటాను. అందుకోసం రాసేటప్పుడు భావాల బరువు తగ్గకుండా మాటల్ని తేలికపరచడం నిమిత్తం నేను పడ్డ వేదన ప్రసవవేదనకి ఏమీ తీసిపోదు.

ఇక నారచనల్లోని తప్పుల్ని గురించి నాకేమీ బాధలేదు. అవి ఎప్పుడూ వుంటూనే వుంటాయి ఎదుటివారిలో. మనం రంధ్రాలు వెదికే స్వభావం కలిగివుండాలి కాని. ఇక అందలి గుణవిశేషం వల్ల ఏ ఒక్కరికైనా వుపయోగం వుంటే నాజన్మ సార్థకం అనుకుంటాను.

మీ,

చిన్ని కృష్ణ

పరిచయం

“నపభారత కల్పకమ్ము-నాగార్జున సాగరమ్ము
కృష్ణవేణి కొప్పులోన రతనాల నాగరమ్ము”

అని మధురాలి మధురంగా పాడి ప్రేక్షకుల్ని, తోడి కవుల్ని, ఆశ్చర్యపరచిన శ్రీ డి. చిన్నికృష్ణగార్ని మొదటిసారిగా 15-8-1969న విశాఖలోని ఆకాశవాణి కేంద్రం జరిపిన రే డి యో కవి సమ్మేళనలో కలుసుకోవడం తటస్థించింది. అప్పటినుండి నేటివరకు మేము సహపంక్తి కవులము, ఆత్మీయత నిండిన మిత్రులమున్నా. ఆ తరువాత ఎన్నో కవి సమ్మేళనల్లో, సమావేశాల్లో పాల్గొన్నాము. నేడు విశాఖలో జరిగే యే కార్యక్రమంలోగాని శ్రీ చిన్నికృష్ణగారు లేకుంటే అది నిజంగా ఓ విధ మైన లోటుగానే కన్పిస్తుంది. మాకే కాక ప్రేక్షకులకు కూడా. ఆయన పాటల్లో అంతటి పట్టు, గొంతుకలో అంతటి మధురి మవున్నాయి. ఎవరైనా మెచ్చుకుంటే “నేను అరచయితను, అరగాయకుణ్ణి. వెరసి ఒక చిన్నగాయక రచయితను” అని చమత్కరిస్తారు చిన్నికృష్ణగారు. సాధారణంగా కవి అన్నవాడు కవిత వ్రాస్తాడు కాని పాడలేడు. గాయకుడు, ఎవరో వ్రాసిన పాటని చక్కగా పాడతాడు; రచన, సంగీతం యీ రెండు శిల్పాలు ఒకేవ్యక్తిలో వుండడం అరుదు, కాని మా చిన్నికృష్ణ కవి గుండెలు, గాయకుని గళం రెండూ వర ప్రసాదంగా పొందిన అసాధారణ వ్యక్తి.

శ్రీ|| శే|| నండూరి సుబ్బారావుగారు వ్రాసిన “ఎంకిపాటలు” విశ్వనాథవారి “కిన్నెరసాని పాటలు” తరువాత ఎందరో కవులు చక్కటి కూర్పుల్ని ఆంధ్ర ప్రజలకందించారు. కాని ఎంకిపాటల తరువాత “పాలకడలి” గేయాలు వ్రాసిన శ్రీ చిన్నికృష్ణగారిదే అగ్ర తాంబూలం ఆయనకాయనే ప్రచార యంత్రం.

శ్రీ చిన్ని కృష్ణగారు కవి సమ్మేళనల్లో వ్రాసి పాడుతూంటే అటు కవులనుండి, ఇటు ప్రేక్షకులనుండి సచ్చే హర్షధ్వనాలు, కరతాళ ధ్వనులు మారు మ్రోగుతాయి. ఆయనలేని కవి సమ్మేళన కళావిహీనంగా వుంటుంది. ఈ విషయం విశాఖలో వున్న ప్రజలకూ, కవులకూ తెలిసిన విషయమే.

“నాగార్జునసాగరం” శ్రీ చిన్నికృష్ణగారి రచనలో ఆణిముత్యం వంటిది. “పాలకడలిలో ముత్యాలు వున్నాయి పగడాలు వున్నాయి ఏరుకొన్నవారికి నవరత్నాలు దొరుకుతాయి. ఆస్వాదించేవారి హృదయాల్లో నవరసాలు తొణికిసలాడుతాయి. ఆయన రచనలో రసార్థ హృదయం కనిపిస్తుంది. అందులో ప్రేమలోని సంయోగ వియోగాలు వేదాంతం, వైరాగ్యం, దేశభక్తి, ఉద్బోధ, హాస్యం, అభ్యుదయ సందేశాలు అన్నీ వున్నాయి. వాటి సమ్మిశ్రమమే “పాలకడలి”.

“ఎక్కడుంది శాంతి” “కనువిప్పు” “అమరబాపు” “విధిబలం” “రోజులు మారాయి” “చెమటోడ్డు” “వయ్యారిభామ” “అందని శ్రీ పలపు పుబుపు” “వలచిన కోమలి” “ఆశలన్నీ మాసిపోయె” మొదలైన వెన్నో గేయాలు వివిధరసాలొలికిస్తాయి. వివిధ అనుభూతుల్ని అందిస్తాయి. రాగాలాపనతో అందర్ని ఆకట్టుకునే గడుసుతనం చిన్నికృష్ణలోవుంది. ఆయన పాడుతూవుంటే ప్రేక్షకులు తాదాత్మ్యం చెంది ఆయన అనుభూతుల్ని పొందుతారు. ఆయన కళ కేవలం ప్రేక్షకుల్ని పగలబడి నవ్వీస్తుంది. మనసుల్ని కవ్వీస్తుంది. హృదయాల్ని పులకింపజేస్తుంది, కన్నీరు కార్పిస్తుంది. ఐతే హాస్యం ఒకమోతాదు ఎక్కువ. గుండెలో అగ్నిపర్వతాలుమోస్తూ, చిర్నగవుల్తో నలుగుర్ని నవ్వించి ఆనందింపజేయగల రస స్వరూపుడు, సౌమ్య హృదయుడు. మంచితనానికి మారుపేరు, మిత్రుడు చిన్నికృష్ణ.

ఆయన జూనియర్ రేడియో యింజనీరు. అంటే యంత్రాల తంత్రాలు తెలిసిన ఓ ప్రభుత్వోద్యోగి అన్నమాట. ఆపనికీ కళకీ సంబంధం ఏమిటో!

శ్రీ చిన్నికృష్ణ “పాలకడలి” మధించిన రసజ్ఞులు, అమృతం తప్పక ఆస్వాదిస్తారనడం నిర్వివాదాంశం. ఆయన ఇంకా రసాత్మకమైన రచనలు చేయాలని, చేయగలరని, ఆకాంక్షిస్తూ శలవుతీసుకుంటున్నాను.

ఇది గో... ,

ఇది పాలకడలి.

వ్యాకరణ ప్రాకారాలూ, ఛందస్సులబంధనాలూ, అలంకారాల కలంకారీలూ సంప్రదాయాల సంకెళ్ళూ ఇందులో వెదకడానికి చదికిల బడే ఛాందసులకు ఇది పాలకడలికాదు, వ్రుప్పకడలి. చంచాడు కవిత్వం కావాలన్న సామాన్యడికి మాత్రం తంగేటిజున్ను.

పాలకడలి స్రష్ట దత్తి చిన్నికృష్ణగారు చక్కని గాయకుడు, పద కర్త; కవి.

కావ్యాలలో కొన్ని చదవడానికి బాగుంటాయి, కొన్ని వినడానికి బాగుంటాయి. చదవడానికి, వినడానికి బాగుంటాయి కొన్ని.

పాలకడలి తరంగాలు-అదే-పాటలు చదవడం కంటే వినడానికి, ముఖ్యంగా చిన్నికృష్ణగారు సన్నని కిన్నెరకంతో పాడుతూవుంటే వినడానికి ఎంతో బాగుంటాయి. ఆయన పాడుతూ వున్నప్పుడు సభల్లో శ్రోతలు కొసరి కొసరి పాడించుకోడం నేనెరుగుదును.

పాలకడలిలో కొన్ని సాహసిక ప్రయోగాలు కనిపిస్తాయి. ఉదాహరణకి 'చల్లనీట స్నానమాడి' 'విలసినీఎదలు' 'విలసగమనం' వంటివి. వీటిమీదికి దోషజులు దూసుకురావచ్చు. అయితే అర్థం అసర్థం చెయ్యని ఈ 'చిన్నికృష్ణీయాలు' రచయిత అభిజ్ఞత్వంతో చేసిన ప్రయోగాలే అని భావించడం సాజన్యం.

కవి చిన్నికృష్ణగారు అరమరిక ఎరగని సరళహృదయుడు. వీరి గేయాలన్నిటిలోనూ రుజువవుతుంది విషయం. కొన్ని గేయాల్లో సరికొత్త భావాలు మెరుపుల్లా మెరిసి హృదయాన్ని అత్తుకు పోతాయి.

పాలకడలి పాటలు తెలుగునాటబహుశ ప్రచారం పొంది ఆబాల గోషాలాన్ని ఆనందపరుస్తాయి; సందేహం లేదు.

పాలకడలి

పాలు నీళ్లు కలసి నట్లే
చిన్ని కృష్ణతో నెయ్యము
కయ్యమూ ఆడొద్దు, పద్దు
వియ్యమూ దయ్యాలతో

పాలకడలిని పాత్రముంచి
కలిపి నీళ్లు వాడుకో
వేళ్ళ నిండా వెన్న పస్తే
చిన్నికృష్ణుని తలుచుకో !

ఆ కాంక్ష

ప్రకృతిమాత ఒడిలో
పాలమాటల బల్కు
పసిపాపడనై వ నేను
భావిని ఊహించడం సాధ్యమేనా ?
కవిత కన్నియ కేలు
చెలిమి చేపట్టుకుని
ప్రణయ గీతికలాలపింప
జాలుదునా ?

రసిక హృదయాలపై
మృదు పదములు విసరి
విలస గమనముతో
విహరింప గలనా

విలసినీ ఎదలందు
విరహ తాపము చిందు
విఖ్యాత విభవాంత
కై తలలుదునా

ప్రాభాత భానుని
ప్రభవంబు విహసించు
ప్రేమ భావాలొలుకు
పాట కూర్చుదునా.

ఎక్కడుంది శాంతి

శాంతి కోసము నేను
 జగమంత వెదికాను
 సుంతైన కనరాదు
 ఎంత వెదకినను
 ఆశ ఆధారంగా అన్నిటిని ఈదాను
 ఆశ ఆధారంగా ఆకాశమెక్కాను
 ఆశ ఆధారంగా నే బ్రతికి యున్నాను
 ఆశ లేకను నాకు బ్రతుకుటకు సాకేది
 శాంతి కోసము నేను జగమంత వెదికాను

లక్షోధికారుల కారుల్లో వెదికాను
 బిచ్చగానిని ఆపి జోలి గాలించాను
 దేవాలయము వెదకి దరగాను దాటి
 చర్చినంతా తేరి పార జూచాను
 పూజారి నడిగాను ఘోరనడిగాను
 ఆఖరికి ఆముసలి మల్లాను అడిగాను
 ఎవరు పాడిన అదే పాత సారాయణము
 ఏమిలాభము లేదు ఇక నేను వెదకి
 శాంతి కోసము నేను జగమంత వెదికాను.

దారి పంచదార పాయసములోజూచి
 పరాంసారాయిలను మాంసాల నడిగాను
 గజ్జెజంఝక తైల గజ్జె జంఝనలనడిగాను
 లపములోదన్యరినడుములో పంపులను అడిగాను
 చుల లేత యాడుచుల లేత యావనము నడిగాను
 ను ఆవేదనధికుమును ఆవేదనధికమ్ము చేసేవె
 త శాంతి రుచిచుంత శాంతి రుచి చూపేవి కావు
 కోసము కోసము కోసము నేను జగమంత వెదికాను

కోయిలను కొంత నేపాపి పాడించాను
హంసచే కాసేపు ఆటలాడించాను
నెమలి పుంజును పిలచి నాట్యమాడించాను
వారిణి క్రీగన్నుల సోయగము చూచాను
అదియేల యిదియేల అన్నిటిని వెదకే
తెలుసుకొంటిని యింక తెలియలేననుచు
శాంతి కోసము నేను జగమంత వెదికాను.

శాంతి కోసము నీవు
జగము వెదకగనేల
నీ యింటనే కనుము
నీవు శాంతమ్ము

నాల్గు గోడలమధ్య
నాకమును నిర్మించి
ఉన్నదానితో తృప్తిపడి
మెలగుచుండియు
కష్టసుఖములలోన
సమభావమును చూపు
సితప్రజునింట
జనియించు శాంతమ్ము
శాంతి కోసము నీవు జగము వెదకగనేల
నీ యింటనే కనుము నీవు శాంతమ్ము.

రు ద్ర మాం బ

రుద్ర మాంబా నీవు
రుద్ర భూమిని చేరినావా !
కోటిరుద్రుల రాద్ర
శాలివై వెలిశావు
కటికనేను నిదుర
పోవుచున్నావా ?
రుద్రమాంబా నీవు
రుద్రభూమిని చేరినావా!

పట్టు పరుపులపై న
పవ్వళించే నీకు
వట్టినేలను నిదుర
ఎలుల పట్టును తల్లి
రుద్రమాంబా నీవు
రుద్రభూమిని చేరినావా

మీసాలు వడివేయు
మగవారి కంటెను
రోసాన తీసిపోవమ్మా
ప్రాణాలు బాసినా
పరమజ్యోతిగ నీవు
మాలోన వెలసినావమ్మా!
రుద్రమాంబా నీవు
రుద్రభూమిని చేరినావా!

పుట్టబోయెడు వైరి
పుత్రులకు గుండెలో
బండపడు నీపేరువిన్న
వట్టిమాటలవేల
పరవీరులందరికి
పగులు గుండెలు సేవనన్న
రుద్రమాంబా నీవు
రుద్రభూమిని చేరినావా!

దేహము జాగరత

ధర్మసాధన సాధ్యమునీకు
దేహము బాగుగవున్నపుడే
మనసా దేహము జాగరత
దేహము ఒక దేవాలయము
అ.దు పసించే జీవుడే
సనాతనుడౌ ఆ దేవుడు
మనసా దేహము జాగరత

రుచి కలదని అతిగా భుజియింపకు
మితినిమిరి భోగాలను కోరకు
తనువు కృశించి నశించినవేళ
హంస వసించుట సంశయము
మనసా దేహము జాగరత

సాధుపడిన దేవాలయమున
దేవుడు నిలువడు ఒక్కదినం
వాసయోగ్యము కాని దేహమున
జీవుడు నిలువడు ఒక్కక్షణం
మనసా దేహము జాగరత

భావి పౌరులం

బడికిపోవు పిల్లలం
బాగ చదువుకుంటాం
బడిపంతులు మాపాలిటి
దేవుడనుకుంటాం

తెల్లవారకుండానే
నిదుర మేలుకుంటాం
చల్లనీట స్నానమాడి
తలలు దువ్వుకుంటాం

॥బడికిపోవు పిల్లలం
బాగ చదువుకుంటాం॥

అల్లరిచేసే పిల్లల
దరికి చేరబోము
కల్లమాటలాడువారి
చెంత జేరనీయం

॥బడికిపోవు పిల్లలం
బాగ చదువుకుంటాం॥

గుడిలోను ఒక గంట
బడిలో ఒక గంట
కడుపు మంట వేసెనంటె
కొట్టెను ఒక గంట

॥బడికి పోవు పిల్లలం
బాగ చదువుకుంటాం॥

ఈనాటి పిల్లలం
రేపటి పౌరులము
నానాటికి వృద్ధిచెంది
ఔదుము వీరులము
॥బడికిపోవు పిల్లలం
బాగ చదువుకుంటాం॥

మాలోనూ వున్నాడు
వీర శివాజీలు
మాలోనూ వున్నాడు
బాపూ, నెహ్రూలు
॥బడికిపోవు పిల్లలం
బాగ చదువుకుంటాం॥

శరీరాలు చిన్నవని

చులకన చేశారుకాని

శాసించే పెద్దలంతా

మొదట పసివారేగా

॥బడికిపోవు పిల్లలం

బాగ చదువుకుంటాం॥

చావంటే భయంలేదు

కష్టమంటే వెనుకాడం

శత్రువుల్ని ఓడించే

చేవ మాకు బోలెడుంది

॥బడికిపోవు పిల్లలం

బాగ చదువుకుంటాం॥

తాగుబోతులంటే మాకు

బాగ ఏవగింపు

భోగలాలసుల వల్లనె

తీరని తలవంపు

॥బడికిపోవు పిల్లలం

బాగ చదువుకుంటాం॥

జాతిమత ద్వేషాలు

మొగ్గగానె తుంపుతాం

దేశ ద్రోహులందర్ని

నరకానికి పంపుతాం

॥బడికిపోవు పిల్లలం

బాగ చదువుకుంటాం॥

గిల్లి కజ్జాలాడువారి
మలో వెలివేస్తాం
బడి దొంగలు అయినవారి
తో ముడి విడిపోతాం

బడికిపోవు పిల్లలం
బాగ చనువుకుంటాం
బడిపంతులు మాపాలిటి
దేవుడనుకుంటాం !

నా గార్జున సాగరం

నవభారత కల్పకమ్ము
నా గార్జున సాగరమ్ము
కృష్ణ వేణి కొప్పులోన
రతనాల నాగరమ్ము
రమ్ము రమ్ము తరలి రమ్ము
నా గార్జున సాగరమ్మా

పెన్న కృష్ణ గోదావరి
పుణ్యనదులు ఏకమ్మై
బ్రతుకలేని బీదప్రజల
బ్రతుకులు నిలజెట్టవమ్మా

॥ తరలిరమ్ము ॥

బీడుపడిన పొలాలన్ని
తిరిగి మడులుగా మారగ
బంగారు పంటల బంజరు
లన్ని పక్కమని నవ్వగ

॥ తరలిరమ్ము ॥

పుణ్యము సంపాదింపగ
దానము చేదామంటే
మచ్చుకైన బిచ్చగాడు
కానరాని రోజు తెమ్ము

॥ తరలిరమ్ము ॥

మోడుపడిన జీవితాన
ఆశలు చిగురించునట్లు
పేదవాని ప్రాంగణాన
పెన్నిధి మొలిపింపవమ్మా

॥ తరలిరమ్ము ॥

జలజలమని నీనడకల
కలకల వినిపించగానె
సిరులరాణి చేగాజుల
గలగల అనిపించెనమ్మా

॥ తరలిరమ్ము ॥

మూడేళ్లకు ఒకసారి
పండే అరపంటలతో
ఎంత కష్టపడినగాని
ఆరని ఆకలిమంటలు
ఏడాదికి మూడుకార్లు
పంటలు పండేటట్లు
లేనివాని ముఖముమీది
ముడుతలు పూడేటట్లు
తరలిరమ్ము తరలిరమ్ము
నాగార్జున సాగరమా

ముందు చూపు చూడు

చూడు ముందుకు చూడు
ముందు చూపు చూడు
ఉన్నదంతా ముందే
గతాన ఏముంది

|| చూడు ముందుకు చూడు ||

ఇచ్చేవాడెప్పటికీ
తగ్గించమంటాడు
పుచ్చుకునేవాడు
కొంత హెచ్చినమేలంటాడు
హెచ్చింపులు తగ్గింపులు
పీకులాట బేరాలు
మధ్యమార్గమే చక్కటి
న్యాయమైన మార్గమురా

|| చూడు ముందుకు చూడు ||

ప్రగతీవుంది నీముందు
 నడుముకట్టి నిలుముందు
 నిరుద్యోగముండు అంతా
 సోమరితన మిమిడియుంది
 ఒళ్లుపంచువాని కెప్పుడు
 చేతినిండ పనివుంది
 పనిపాటలు లేనివారి
 ఆకలికదియే మందు

|| చూడుముందుకు చూడు ||

ఐకమత్యమున్న ఎడల
 అన్నీ సాధించవచ్చు
 గడ్డిపోచలల్లి వెద్ద
 గజాన్ని బంధించవచ్చు
 పరిశ్రమలలో తగిన
 భాగస్వామ్యము కలిగి
 పంటపొలములో తగిన
 భాగస్వామ్యము కలిగి
 కూలీ యజమానయ్యే
 రోజు తిరిగి వస్తుంది
 రైతూ కామందయ్యే
 రోజు తిరిగి వస్తుంది

చూడుముందుకు చూడు
 ముందుచూపుచూడు
 ఉన్నదంతా ముందే
 గతాన ఏముంది

యదార్థవాది పిచ్చివాడా?

నేపిచ్చివాణ్ణంటే నమ్ముతారా?
బిచ్చమేస్తే పుచ్చుకోను
బచ్చలితిని బతుకుతాను
గచ్చులపై నిదురిస్తా

వెచ్చ వెచ్చని మాట్లాడుతా
లుచ్చాకోరు వాళ్లందరినీ
పచ్చిబూతులు తిడతా
కచ్చపట్టుకు కొడతా

మీ రచ్చలతో పనిలేని
విచ్చలవిడి బతుకునాది
మచ్చలేని మనసునాది

పచ్చని బంగారాలు
నాకు ముచ్చిబంగారాలు
లచ్చల ముచ్చట్లు
నాకు గచ్చల గిలిగిచ్చలు

పెచ్చు పెరిగిన మచ్చరాలకి
మచ్చలేని గతి వచ్చేదాకా
పచ్చని జీవితాలు ప్రజలందరికీ
పచ్చేటంతటిదాకా
పిచ్చివాడిగ నేను చెడి తిరుగుతాను,

బొంబాయిలో

నా మంచంనిండా నల్లలే
నా కంచం చుట్టూ పిల్లలే
మా వీధి నిండా పిల్లలే
నా గుండె గోడకు బల్లలే
నా మాటలలో పొల్లలే
దీ పూరినిండా మిల్లలే
శాంతివిత్తులు చల్లలే
దిట భ్రాతివత్తులు కొల్లలే
పాతకాలకి ఎల్లలే
దిట నీతిబాలకి తల్లలే
దిట వేగడానికి యల్లలే
దిట తాగడానికి కల్లలే
దిట కాటకాలకి చెల్లలే
దిట మాటిమాటికి బిల్లలే
నా పాతనిండా చిల్లలే
నా మేతనిండా కల్లలే

వీర సిపాయి

సిపాయి మంచుకొండలపై
మా కోసం పోరుతున్నావా
పరులకు లొంగి మెలగుటపై
మరణమే మేలనన్నావా

కాయమును గాయపరచేటి
మంచులో మసలుతున్నావా
శత్రువుల ఎడను నిదురించి
దీక్షయే హారమన్నావా
బాదులుగ పారు శత్రువుల
గుళ్లకే గుండెనిచ్చావా
॥సిపాయి మంచుకొండలపై॥

నీ కోసం ఆయుధాలెన్నో
 కొనుటకై ఆడవారంతా
 ఒంటిపై వున్న వస్తువులు
 ప్రీతితో ఒలిచి యిచ్చారు
 పసుపుకొమ్ములను మెడనుంచి
 పుస్తులే తీసియిచ్చారు
 ||సిపాయి మంచుకొండలపై ||

సైన్యమున వున్న సిపాయి
 ఇంటిపై దిగులు నీకేల
 ఇచటనే భార్యబిడ్డలను
 భద్రముగ కనిపెడుతున్నాము
 నీకోసం భూములనుకూడ
 సిద్ధముగ చేసియుంచాము
 ||సిపాయి మంచుకొండలపై ||

ఒక్కపరి జన్మమొత్తినచో
 ఎప్పటికినైనా చావుంది
 కల్పితే రాజ్యమేలెదవు
 చస్తావా స్వర్గమేగెదవు
 తల్లిబుణమిపుడే తీర్చగను
 తరుణమే తెంచినాదయ్యా
 ||సిపాయి మంచుకొండలపై ||

కనువిప్పు

నీ కూపమును వీడి
వెలికి ఒకసారిరా
జగమెంత పెద్దదో
కనువిప్పి చూడరా
ఉన్నదన్నానని
ఉలికి పడబోకురా

॥నీకూపమునువీడి
వెలికి ఒకసారిరా॥

ఊరి వెలుపల చిన్ని
 పూరి గుడిసెలలోన
 ఉన్న దానితో తృప్తి
 పడి మెలగువారు
 పురి కొసల మంచాన
 కూర్చుండబెట్టినీ
 అరచేతి కంచాన
 అంబలిని చవిచూపు
 దంపతుల మనసులో
 లోతెంతో చూడరా

|| నీ కూపమునువీడి
 వెలికి ఒకసారిరా ||

పగలు రేయిన కుండా
 మగవారితో కలసి
 కష్టపడి పనిచేయు
 పడుచులను చూడరా
 చంకనుండి జారు
 బిడ్డనెగవేసుకుని
 గూడపట్టెడు బొట్టి
 పట్టుదల చూడరా

|| నీ కూపమునువీడి
 వెలికి ఒకసారిరా ||

ఇల్లు వాకిలిలేక
పనిలేని యీతడు
బతుకు గుదిబండగా
బరువీడ్చగా లేక
కన్నీళ్లతో కడుపు
నింపుకొను చుండురా
కటిక నేలను బాట
పక్క నిదురించురా

॥నీ కూపమునువీడి
వెలికి ఒకసారిరా॥

X

వీధిలో విసరిన
పుల్లాకు కోసమై
కుక్కతో పోట్లాడు
బీదవాడెవడురా
బొడ్డు తడియారని
బిడ్డ వీపున గట్టి
బాబు ఒకపైస అను
బిచ్చకత్తెవరురా

॥నీకూపమును వీడి
వెలికి ఒకసారిరా॥

నువ్వా నేనా

నువ్వా నేనా
ప్రజల కోసమై

ప్రాణం సైతం
త్యాగం చేయగ

సంసిద్ధపడింది
నువ్వా నేనా.

మాటి మాటికీ

కాటకాలతో

రాటు దేరిన

మోటు బారిన

కార్మిక కర్షక

సంఘటనల్లో

భోగంలో నొక

భాగమిచ్చింది

నువ్వా నేనా

నిరంకుశత్వం

నిర్మూలించే

పరాధీనతను

పరిత్యజించే

ప్రజా ప్రభుత్వం

నిజస్థలించే

పంథా లెన్నో

ప్రజకు చూపింది

నున్నా నేనా.

ఎండనకుండా

వాననకుండా

బండచాకిరికి

కండబలిచ్చే

నిండు అభాగ్యుల

కండ నిచ్చింది

రెండు పూటలా

తిండి కూర్చింది

నువ్వా నేనా.

కమ్మని మాటల

నమ్మకాలతో

అమ్మవారు మిము

రమ్మంటుందని

కమ్మటి బలులను

యిమ్మంటుందని

సొమ్ముల నెన్నో

తెమ్మంటుందను

తిమ్మరా రాజుల

రిమ్మ తెగుళ్ల

మరమ్మతు చేసింది

నువ్వా నేనా.

ప్రజల హక్కులను
పరిరక్షించే

ప్రజా ప్రభుత్వం
రావాలంటూ

ప్రజా భావముల
పరిచిత్రించే

ప్రజా కవిత్వం
కావాలంటూ

నిన్ను జీవులకు
నీడ నీయని

నిరంకుశత్వం
పోవాలంటూ

నినాదాలతో
నిద్రాగతులను

మేల్కొల్పుతూ
ముందుకు సాగింది

నువ్వా నేనా.

అ మ ర బా పూ జీ

మన గాంధి మనలను
విడచి పోయాడని
విన్నవారికి కన్ను
చెమ్మగిలిపోయె
నమ్మడానికి మనసు
సమ్మతిలదాయె

॥మన గాంధి మనలను॥

ధరణి గుండెలు పగిలి
దద్దరిలి పోయింది
సూర్య చంద్రుల కంట
కన్నీరు కారె

॥మన గాంధి మనలను॥

భువినెపుడు ధర్మంబు
 పల్చబడు చుండునో
 నెలకొల్ప ధర్మమును
 హరి యవతరించును
 దుష్ట మనముల మార్చి
 శిష్ట రక్షణ చేయ
 శాంతి దాతగ
 అవతరించె బాపూజీ

||మన గాంధి మనలను||

జగమంత నాదెయని
 బావుకొను మనబాపు
 తనవాడు పోయెనని
 జగమంత వాపోయె

||మన గాంధి మనలను||

అణుశక్తి యుగమందు
 ప్రళయ భయమెంతయు
 జగతిపై దండెత్తి
 పలుమారు బెదిరింప
 మారుమూలల శాంతి
 సందేశమును చాటె
 శాంత్యహింసలు రెండు
 పావురాల పంపించి

||మన గాంధి మనలను||

వట్టి మాటలలోన
 గట్టి ధాన్యములేదు
 చేతలో తేనిదే
 చేతికెప్పుడూ రాదు
 సాకులెన్నో చెప్పి
 తప్పించుకో లేవు
 పనిచేసి చూపితే
 పనివాడవౌతావు

||మన గాంధి మనలను||

ముసలివారలమధ్య
శతవృద్ధుడౌతాడు
బాలబాలికలతో
పసిపాపడౌతాడు
పెనుగులాటను
ఏనుగునులొంగదీస్తాడు
ప్రేమతో చీమకు
లొంగిపోతాడు

॥మన గాంధి మనలను॥

ఆకసముగొల్లుమనె
ధృవతార రాలెనని
జగమంతచింతిల్లె
జ్యోతిఆరిందని
భారతావని గుండె
బాదుకొనివిలపించె
ప్రాణవాయువుగుండె
వీడిపోయిందని

॥మన గాంధి మనలను విడచిపోయాడని
విన్నవారికి కన్ను చెమ్మగిలిపోయె
నమ్మడానికి మనసు సమ్మతిలదాయె॥

బాలల నెహ్రూ

బాలల నెహ్రూ మనకు లేడు-అయ్యో
బాలమిత్రుడస్త మించినాడు
నేటి బాలలే రేపటి
నేతలనే నినాదం
బాలలలో భగవంతుడు
వెలయుననే వాదం
రెండింటిని సమర్థించు
ఆశాజ్యోతి యింక లేడు-అయ్యో
బాలమిత్రు డస్తమించినాడు

॥బాలల నెహ్రూ మనకు లేడు-అయ్యో
బాలమిత్రు డస్తమించినాడు॥

చాచా మాటంటే మన
నాయకులకు తలపుష్పం
స్వార్థపరుల పాటంటే
చాచాకు తెగకోపం
బాలల మాటెప్పటికీ
కిందపడిన సహింపడు
బాలల గౌరవము భూమి
నలుచెరగుల చాటినాడు

॥బాలల నెహ్రూ మనకు లేడు-అయ్యో
బాలమిత్రు డస్తమించినాడు॥

హెచ్చు తగ్గులు మచ్చుకు
 ఎరుగడు మన చాచా
 అంటురోగమే ఎరుగని
 ఆత్మయోగి మన చాచా
 “ఆరాం” కోరుకొనుట పట్టి
 “హారాం” అనే చాచా
 అన్ని హంగులూ కల్గిన
 ఆటబొమ్మ మనచాచా

|| బాలల నైహళా మనకు లేడు- అయ్యో
 బాలమిత్రు డ స్తమించినాడు||

చాచా చెప్పిన మాటలు
 తూచా తప్పము మనము
 నడుము వంచువాని గడప
 వేచీయుండు సిరి ఎపుడూ
 వంచన తలపెట్టు వాని
 కంచము ఖాళీ ఎపుడూ
 మనప్రగతిని కని చాచా
 ఆత్మశాంతి నొందునెపుడు

|| బాలల నైహళా మనకు లేడు- అయ్యో
 బాలమిత్రు డ స్తమించినాడు||

పొరుగింటి చైనావాడు

లాలన్నా లాలన్నా లాలచిన్ని బాలన్నా
పొరుగింటి చైనావాడు పాపభీతి లేనివాడు
పొరుగంటే కిట్టనివాడు పొట్లపాదు జాతివాడు
మనపచ్చతనాన్ని చూచి కన్నుపొడుచుకున్నాడన్నా
||లాలన్నా లాలన్నా లాలచిన్ని బాలన్నా||

పంటలు తక్కువ తినువారెక్కువ
ఊపిరి సలుపక పెరిగే ప్రజలు
వెన్నులు విరిగే ధరల భారము
మిన్నును అంటే ఆకలి మంటలు
కన్నె తెంచి మన చేలో పడెరా
నీతి లేని చైనా దున్న
||లాలన్నా లాలన్నా లాలచిన్ని బాలన్నా||

నీలబడితే కలబడతాడు
కలబడితే పరిగడతాడు
ముఖం మీద భాయంటాడు
వెన్ను పొడిచి హాయంటాడు
తిరుగు దెబ్బ తిన్నాడంటే
వెనుక తిరిగి చూడడన్నా

||లాలన్నా లాలన్నా లాలచిన్ని బాలన్నా||

లోకపు పోకడ కెదురు తిరుగును
హితవంటే పెడచెని బెట్టును
ఊకతినును తెగ ఓండపెట్టును
బురదంటే పన్నీరుగ నెంచును
తిన్నయింటి వాసాలెన్నో
తీరుగ లెక్కించునురన్నా

||లాలన్నా లాలన్నా లాలచిన్ని బాలన్నా||

విశ్వ శాంతి కాంక్షింవే
విధానాలు మనవి
పదిమందిని సమకూర్చే
పంచశీల మనది
మనవిధాన మంటేను
భళిభళి యనిరందరు
ఆమందు మంచిదే కాని
చేదందురు కొందరు
పోగాలము దాపురించెను
కనడు వినడు మూర్ఖునడన్నా

||లాలన్నా లాలన్నా లాలచిన్ని బాలన్నా||

నా మాట విను

వెనుకటి వాసన వదలిపెట్టి నా
 వెంట నడువరా తమ్ముడా
 పరిసరాలు నీ మనస్తత్వమును
 బాగుచేయురా తమ్ముడా అవి
 మెరుగుపరచురా తమ్ముడా

|| వెనుకటివాసన ||

మంచి మాటలను పెడచెవి బెట్టుట
 మంచిదికాదురా తమ్ముడా
 ఇంచుకంత నీ ఇంగితజ్ఞానము
 వాడుట మంచిది తమ్ముడా-అది
 ఒంటికి మంచిది తమ్ముడా

|| వెనుకటి వాసన ||

చెప్పుడు మాటలు విన్నావంటే
 చెడిపోతావురా తమ్ముడా
 తప్పుడుదారులు తొక్కితివంటే
 చెప్పుదెబ్బలే తమ్ముడా మరి
 తప్పవు దెబ్బలు తమ్ముడా

|| వెనుకటి వాసన ||

పప్పుకూడు తినబోకు ఎప్పుడూ
 అప్పులపాలై తమ్ముడా
 అప్పుల భారము అధికమైతే
 ముప్పుతప్పదుర తమ్ముడా నీ
 పప్పులుడకవుర తమ్ముడా నీ
 కుప్పుపుట్టదుర తమ్ముడా

|| వెనుకటివాసన ||

వి ధి బ ల ము

నడిసముద్రపు నావ
తూఫాను డాటుకుని
విధి బలము చాలక
ఒడ్డునే మునిగింది
విధిని దూషించుచు
విర్ర వీగుట కంటే
తలవంచుకుని పోవ
తలవంపు కాదు

॥విధివ్రాత నెవ్వరు చదువగా నేర్చారు
విధిగతిని మరలించు మరలెవరు కూర్చారు॥

సాగు చేసిన చేను
బాగ పండకపోతే
అందులో వింతైన
కబురేమిటుంది
దానిపై నీపేరు
వ్రాసి యుండకపోతే
చేతిలోనిదె గ్రద్ద
తన్ని పోతుంది

॥విధివ్రాత నెవ్వరు చదువుగానేర్చారు
విధిగతిని మరలించు మరలెవరు కూర్చారు॥

పరువంపు నీచెలి
పెదవి విరుచుకు నిన్ను
విడచి పోయిందంటె
వింతేమి టుంది
చెడ్డరోజులు వచ్చి
విధివెక్కిరించితే
నీడ కూడా నిన్ను
వీడిపోతుంది

॥విధివ్రాత నెప్పుడు చదువుగా నేర్పారు
విధి గతిని మరలించు మరలెవరు కూర్పారు॥

కలిమి పుతులు భార్య
కలసి రారంటేను
యిందులో వింతైన
ఊసేమిటుంది
యమభటులు గడపలో
నిలుచున్న వేళలో
నీప్రాణమే నిన్ను
వీడిపోతుంది

॥విధివ్రాత నెప్పుడు చదువగా నేర్పారు
విధి గతిని మరలించు మరలెవరు కూర్పారు॥

రోజులు మారాయి

మారాయిరా మామా-రోజులు

మారాయిరా మామా

పాత పద్ధతులు పక్కన బెట్టి

ప్రగతిపథంలో ప్రజానీకము

పనిచేస్తుంటే కూడా గుడ్డకు

కరువులేదు మామా-రోజులు

మారాయిరా మామా

||మారాయిరా మామా రోజులు

మారాయిరా మామా||

మారాయిలే భామా-రోజులు

మారాయిలే భామా

పంటపొలంలో పరిశ్రమల్లో

నా బొందియని పనిచేస్తారు

ఎంతచేసినా ఫలితం మాత్రం

గొర్రెతోకలా బెత్తెడె కాదా

అమాయకులనూ అసహాయులను

దోచుకొనుటలో రీతులు కొత్తవి

వచ్చాయిలే పిల్లా రోజులు

మారాయిలే భామా

||మారాయిలే భామా-రోజులు

మారాయిలే భామా||

మారాయిరా మామా - రోజులు

మారాయిరా మామా

ప్రజాస్వామ్యమున ప్రజలందరును

ఎవరి బాధ్యతలు వాడు తెలుసుకొన

అర్హతలన్నీ వాటంతటవి

సంక్రమించులే సర్వజనాళికి

ఒకరికి ఒకరు చేయి చేయిగా

కలిసి మెలసి కష్టించిన రోజున

కరువు శేదు మామా - రోజులు

మారాయిరా మామా

||మారాయిరా మామా రోజులు

మారాయిరా మామా||

మారాయిలే భామా రోజులు

మారాయిలే భామా

పేదప్రజలు కష్టించినదంతా

పెద్దప్రభువుల జేబులు నిండగ

కరువు బాధ పడు బీదల చూచి

“ఉపవాసము మీ ఒంటికి మంచిది

పుణ్యమొచ్చు శనివారమనుకొనిన”

అంటూ నీతులు ఏకరువెట్టే

బందిపోటు మహారాజులందరికి

కరువు ఎక్కడుండే పిల్లా

కరువు లేదు లేవే

||మారాయిలే భామా - రోజులు

మారాయిలే భామా||

సర్వసమానత్వం

మన రాజ్యాంగపు సూత్రం

ప్రగతికి మంత్రం

హెచ్చు తగ్గులు

మచ్చుకు లేక

మనది కాదనే

భావం పోయి

అంటరానితన

మావల పెట్టి

నిరక్ష రాస్యత

నిర్మూలించి

ఇంటి దొంగలు

పెద్దమనుషులయి

కంచెలు యిటుపై

చేసు కాయవలె

కంచెలు యిటుపై

చేసు మేయవు

ప్రణాళికలకై

వెచ్చించిన

కోటాను కోట్ల

రూపాయిలు

ఏ నలుగురు

కోటీశ్వరులనో పరించక

ప్రణాళికలు

సాధించిన ఫలితం

సవ్యముగా

సామాన్యుని కంది

బక్కచిక్కిన

వానికికూడ

చక్కటి దుపాయాలను గూర్చి

గాంధీజీ ఆశించినట్టి ఆ

రామరాజ్యమే

నిజస్థలించగ

పరిమితమైన

కుటుంబాలతో

అపరిమితానందంబును పొంది

ఎవరి బాధ్యతలు

వారు తెలుసుకొని

ఎవరి విలువ

వారెరిగిననాడు

స్వర్గమెక్కడుండే పిల్లా

ఇలయె స్వర్గమానే

స్వర్గమెక్కడుందోరి మామా

ఇలయె స్వర్గమారా

ఇలయె స్వర్గమారా

భారత భూమి స్వర్గమేరా

చీడపురుగులవినాద మందుజల్లు

పాతరలు వేసి తడి
సూతరమ్మలతో
కష్టజీవుల లేత
కుత్తుకలను కోయు
పోత రా రాజుల
కాతర సేయకు
మెంత మాతరము

పాత కాలను బాప
జాతరలు చేసే
చేత కానివారి
కోత సేయుము
చేతనై నంత వరకు

లేత ప్రాయాననే
దూత పెట్టుమువారి
భూత విపాసలను
కోతపెట్టుము వాటి
పాతాల వేళ్లపై
వాతపెట్టుము వారి
పాత అలవాట్లపై
పేద జీవుల ఇక్కట్లు
సాంతము తొలగునట్లు

కబీరు మాట వినుము నా నోట

భక్త కబీరు మాటలు వింటే

భయమే లేదన్నా

చీకటిలో అల్లాడే వారికి

వెలుగు బాటరన్నా

॥భక్త కబీరు॥

పగలు గడిపితివి తిండిపై బడి

నిదురావస్థను రాత్రి దొర్లినది

లక్షల విలువ చేసే బతుకును

గచ్చలవలె వెచ్చించకురన్నా

॥భక్త కబీరు॥

బండకు మొక్కిన దైవము దొరకిన

కొండను కొలచెద రెండుపూటలా

లేకుంటే ఆరాతి కంటె మన

పిండి విసరు చట్రాయి మేలురా

॥భక్త కబీరు॥

నీగుడిసెను కొనిపోయి కసాయి

పొరుగున వేయుమురా

పాపము తగ్గిన కోసేవాడికి

మదిలో నీకు దిగులెందుకురా

॥భక్త కబీరు॥

ఏకొయ్యకు నిప్పుంటే అదియే

సాంతం తగులడుతుంది

ఇకరములకు ఏమాతుంది

పాపము లేనిచో భయమెందుకురా

॥భక్త కబీరు॥

నారాజు

యుద్ధాని కెల్లినాడే-నారాజు
యుద్ధాని కేగినాడే

॥ యుద్ధాని కెల్లినాడే ॥

యుద్ధభూమిలో నిద్రా హారాలు మానుకుని
కష్టపడుతున్నాడే-నారాజు

॥ యుద్ధాని కెల్లినాడే ॥

ఇంటికాడ వూరకుండి
రెండుపూటలా కడుపుకు
తిండి కూరుకుంటూ
కూరుచున్న వారినెల్లజూచి
పక్కుమని నవ్వాడే -నారాజు

॥ యుద్ధాని కెల్లినాడే ॥

కన్నగడ్డ కాపాడుట
కన్న మిన్నపనిలేదని
అడ్డలెన్ని ఎదురుపడ్డ
అపలీలగ దాటుకొంటూ
ఎంత కాలమునకై నా
విజయము మనదేనంటూ

నొక్క చెప్పుతున్నాడే-నా రాజు

॥ యుద్ధాని కెల్లినాడే ॥

సరిహద్దులు చుట్టుముట్టి
పొరుగుమూక మూగినారు
ఇదిమాది అదిమాదని
దురాక్రమణ చేసినారు
తాడో పేడో తేల్చుకు
మరీ తిరిగి వస్తానని

నడుముకట్టి నిలచాడే-నా రాజు

॥ యుద్ధాని కెల్లినాడే ॥

మాతృదేశ రక్షణలో
మరణమైన మేలేనని
చచ్చినచో ఆస్వర్గం
గెల్చిన యిల స్వర్గమంచు
ఎలుగెత్తి చాటినాడే-నా రాజు

॥ యుద్ధాని కెల్లినాడే ॥

పుట్టినప్పుడంతా
ఒకరీతిగనే పుడతారు
చచ్చుటలో వేరువేరు
తరగతులుంటాయంటూ
ఎప్పటికైనా చావు
తప్పదంటు తానుచావ
సిద్ధపడి వెళ్లాడే-నా రాజు

॥ యుద్ధాని కెల్లినాడే ॥

నాకోసము మీరక్కడ
బెంగ పెట్టుకోవద్దని
ఇబ్బందులు లేకుండా
డబ్బు పంపుతుంటానని
రేపటి పాగులు పిల్లల
బాగ వెంచుకోవాలని
మరీ మరీ రాసినాడే-నారాజు

|| యుద్ధాని కెళ్లి నాడే ||

దేశానికి గట్టి పునాదులు

నీసాధమెంత సుందరమో-మా బాబు
మము మరచిపోబోకయ్యా
మా బతుకు బండలుగ
చేసి నీ యింటికి
పునాదులుగ వేసినామయ్యా

॥ మము మరచిపోబోకయ్యా ॥

మా మేని కండలు
చక్క-గా చెక్కి యీ
స్తంభాలుగా నిలచినాము

॥ మము మరచిపోబోకయ్యా ॥

చెమటోడ్చి వడపోసి
వెల్లలో కలిపి నీ
గోడలకు పూసినామయ్యా

॥ మము మరచిపోబోకయ్యా ॥

మాసతుల మెడలోని
పసుపు కొమ్ములు దంచి
గుమ్మాల కలదినామయ్యా

॥ మము మరచిపోబోకయ్యా ॥

మా యింట పసిపాప
పాలకై ఏడ్చుచు
ఏడ్వలేకను యింక
నిదురపోయాడులే
బాబుగారబ్బాయి
స్నానానికై యివిగో
తెచ్చినాము గుమ్మపాలు

॥ మము మరచిపోబోకయ్యా ॥

చెమటోడ్చు

చేసిన శ్రమ ఎపుడూ వూరకె పోదు
శ్రమ చేయక సిరి చేరువ రాదు

॥చేసిన శ్రమ ఎపుడూ వూరకెపోదు॥

కడిగిన మొగమున్న
అడిగిన మగువున్న
ఏరిన బియ్యమూ
దున్నిన మడివున్న
ఆదిలోనే సగము
శ్రమ తీరుకావున
అదును కుదిరినాక
పని సగము తేలిక

॥చేసిన శ్రమ ఎపుడూ వూరకెపోదు॥

ఎంత బలగమున్న
ఎంతగ బలమున్న
కలుగదు ఫలితము
చెమటోడ్చక యున్న
సోమరిగా జీవితము
గడపవలెనన్న
కూర్చుని తింటే
కొండలు తరగ తేలిక

॥చేసిన శ్రమ ఎపుడూ వూరకెపోదు॥

చేతనై నంతగ
 శ్రమ చేసి చూపు
 చేతకాదని ఎపుడూ
 చూపకు వీపు
 వీగిపోయితివన్న
 వెన్ను చూపితివన్న
 కుక్క బతుకు కన్న
 నీ బతుకె తేలిక

॥ చేసిన శ్రమ ఎపుడూ పూరకపోదు ॥

కష్టమొకరిపాలు
 కష్టఫలిత మొకరి పాలు
 అన్న మొకరి పాలు
 అన్న సారమొకరి పాలు
 ఎవడు నేర్పినదయ్యా
 ఈ వింత న్యాయం
 సాగనీయకు మింక
 సాంఘిక అన్యాయం
 అరికట్ట వలెనింక
 ఆర్థిక వ్యత్యాసం
 ఎంత కాలంబైన
 ఎంత కష్టమైన
 ఆ రోజు రావాలి
 అది నాకొరిక

॥ చేసిన శ్రమ ఎపుడూ పూరకపోదు ॥

ఇద్దరులేదా-ముగ్గురు చాలు

ఎందుకోయీ యింత
బాదర బందీ
ఏలానోయీ నీకు
పిల్ల లింత మంది

॥ ఎందుకోయీ యింత బాదర బందీ ॥

ఒంటరిగా వున్నావంటే
చీకూ చింతా లేదు
జంట కట్టి నావనుకో
మెడలో గుదిబరిడ అనుకో
తీరును ముద్దూ ముచ్చట
ఇద్దరు ముగ్గురను కంటే
మోయలేని బరువేయకాను
ఎక్కువైతే అంతకంటే
లాగలేవు యీ బండ్రి
ఒంటి రెక్కపైన నువ్వు
ఒంటెద్దు బండ్రికై నా
ఓవరు లోడవుతుంది

॥ ఎందుకోయీ యింత బాదర బందీ ॥

ఆదు నెలల పురటాలు
మూడు నెలల చూలాలు
ఎంత నీకు పెళ్ళామెనా
పిల్లలకను యంత్రమేనా

॥ ఎందుకోయీ యింత బాదర బందీ ॥

డజను లెక్క సలీసు అంటూ
అరడజను పిల్లల కంటే
పోషించడ మెంత కష్టమో
వూహించడ మంత కష్టము
మేలుకోరి చెప్పానంతే
ఆవైన నీ యిష్టము

॥ ఎందుకోయీ యింత బాదర బందీ ॥

పరిమితమా ఆదాయంతో
మితంలేని సంతానంతో
కడుపు నిండ తిండి పెడితే
బంటి నిండ బట్ట లేదు
రోగమొస్తే ఏమి చేస్తావ్
మందులేమి పెట్టి తెస్తావ్
చదువుల మాటేమి చేస్తావ్
ఉద్యోగా లెక్కడ తెస్తావ్

॥ ఎందుకోయీ యింత బాదర బందీ ॥

ప్రణాళికల ఫలితంవల్ల
 పరిశ్రమలు స్థాపించాము
 ప్రగతి ఎంతో సాధించాము
 ఆహారోత్పత్తిని కూడా
 ఇతోధికంగా పెంచాము
 ఆర్థిక స్తోమత పెంచాము
 ఉద్యోగాలను పెంచాము
 ఉత్పత్తుల పద్దు పెరిగినా
 జనాభాలు హద్దులు మీర
 అవకాశాలెంత హెచ్చినా
 అవసరాలు వాటిని మించె
 ఎందుకోయీ యింత
 బాదర బందీ
 ఏలనోయీ నీకు
 పిల్ల లింత మంది.

చిక్కనైన సంసారం

చిక్కనైన సంసారం
చక్కటి మణిహారం
ఎక్కువైన పిల్లలభారం
చిల్లముల్ల హారం
పల్లెరు ముల్ల హారం
॥చిక్కనైన సంసారం॥

ఇద్దరు ముగ్గురు పిల్లలతో
చేరును నీ నావ అద్దరి
ఎక్కించకు లెక్కకు మించి
చెక్క పూటు అవుతుంది
తేలికైన సంసారం
నడక చాల తేలిక
బరువైన కుటుంబపోకడ
రోడ్డు రోలరు పోలిక
మంచీకోరి చెబుతున్నాను
ఇంతటితో చాలిక
॥చిక్కనైన సంసారం॥

బక్క-చిక్క-నట్టి వానికి
 లెక్క-లేని సంతతి ఏల?
 లెక్క-కు మించని జీతాలు
 చాలవంటు గోల ఏల?
 కన్ను మిన్ను కానక పూరక
 కనేసి పారేశావంటే
 వెన్ను విరిగి నడుములుజారి
 చతికిల బడిపోతావు

1 చిక్క-నైన సంసారం॥

ఏటేటా కానుపు లుంటే
 గుల్లె పోతుంది తల్లి
 ఎడమెడముగ పిల్లల కంటే
 ఎంత సుఖమొ చూడు మళ్ళీ
 పాలు తాగు పసిపాపలు
 పాలు విడచు వరకు భార్య
 మొగము చూడబోడు పాత
 రాతి యుగపుమోటువాడు
 ఎడమెడముగ పుట్టిపెరుగు
 బిడ్డలు బలవంతులని
 కొండజాతివాడు కూడా
 నిండుగ విశ్వాసముంచు
 ఋతుధర్మము పాటించును
 చతుష్పాదులూ పక్షులూ
 అన్నీ తెలిసిన నీకు
 ఎందులకీ అజ్ఞానం

1 చిక్క-నైన సంసారం॥

పంది కనును పదిపిల్లలు
 ఒక్క యీతలోన
 పదే పదే పదేసికనును
 స్వల్ప వ్యవధిలోన
 అర కడుపులతోమాడిన
 ఆరు కాళ్ల పశువుల కన్న
 సవ్యముగా పెరిగిన బలిసిన
 కోడెలు రెండుంటే మిన్న

॥చిక్కనై న సంసారం॥

ముందు సాగుబండి వెనుక
 వేలాడే వారినుండి
 అభివృద్ధి నిరోధకులౌ
 స్వార్థపరుల బారినుండి
 తప్పించుకు సంప్రదించు
 సమీపంపు కేంద్రములో
 మొదడుకెక్కలేద నేను
 చెప్పాచుంటి నాంధ్రములో

॥చిక్కనై న సంసారం
 చక్కటి మణిహారం
 ఎక్కువైన పిల్లల భారం
 చిల్లముళ్ల హారం
 పల్లెరుముళ్ల హారం॥

ఏమి సేతునో యమ్మా

అలుక బూనెనే కృష్ణుడు అలలుక బూనెనే
ఏమి సేతునో యమ్మా ఏమి సేతునే

|| అలుక ||

నిన్న రాత్రి యమునాతటి
వాని గూడి విహరించితి
పతి కోపము సేయు భయము
చేత విడిచి పోయితి నని

|| అలుక ||

పాలు పెరుగు కడుపునిండ
ప్రేమ మీర త్రాగించితి
అధరామృత పానము చే
తనివి తీరగాలేదని

అహః- కాదు కాదు-
అధరామృత పానములో
ఆలస్యం బాయెనని

|| అలుక ||

పతి రూపము లోన వాడు
చెంత జేరి సగసమాడ
ఎప్పటివలె నేనాతని
కాగిటిలో వివశనైతి
ఇంతలోన మగడు రాగ
కథ అక్కడె ఆగెనని

|| అలుక ||

ఇంత కన్న మించి ఎవతె
వెన్న పూయునే వానికి

|| అలుక ||

వయ్యారి భామా

వయ్యారి భామా
నువ్వుక్కసారి సయ్యనవే

॥వయ్యారి॥

ముసుగు లోశ నీ సొగసు

మబ్బేసినట్లుంది

మబ్బులో నీ మోము

మసిబూసి నట్లుంది

సిగ్గేలనే సీకు

నెల చందమామ

తెర దీసినావంటే

తొలగు మొయిలు భామ

॥వయ్యారి॥

మంగళ, బుధ, గురువారము
 శుక్రవారము దాటి
 శనివారము ఎటులొ గడచి
 ఆదివార మెల్లినాక
 సుష్కించిన చేను పైన
 చినుకులు వెదజల్లినట్లు
 సుఖము చేతబట్టుకుని
 మళ్ళి వచ్చె సోమ

॥వయ్యారి॥

నీ మనసూ నా మనసూ
 కలసి వ్రాసులాడుకుని
 ఇద్దరము చేయి కలిపి
 ఇంద్ర ధనసు పైకెక్కి
 మనసు లోని కోరికలు
 పెదవి పైన మొలకలెత్త
 తనువు మరచి తనివి తీర
 ఊయలూగు దామా

॥వయ్యారి॥

కడవతో కడవెడు
 సారాయి తాగంగ
 గంగనీటిని వోలె
 పమ్ము కాపంగ
 చెలియ నీ కన్నులను
 చూడ కై పెక్కింది
 కళ్లు కావే నీవి
 కల్లు ముంతలు గాని

॥వయ్యారి॥

నేరమే మెరుగనే
 నెరజాణ నేను నీ
 కరజాలమున నన్ను
 చెరబెట్ట నెంచితే
 ఘోరమైన నేరాలు
 చేసినట్లే నేను
 ఆజన్మ ఖైదైన
 ఆనంద మానే

॥ పయ్యారి ॥

ఇంచు విల్లు వాని
 గురి యకాట మంచిది
 మంచి మల్లు నంచు
 గర్వించుట కన్న
 ఎంచ నేలైన మంచిది
 చెలి పంచ యందున్న
 మంచమంనొంటరిగ
 నిదురించుట కన్న

॥ పయ్యారి ॥

చంచలపు నీ కనులు
 చూడ మత్తెక్కింది
 చూపు నిలపావంటే
 చిత్తు కాకేముంది
 కసరి తిట్టినతోన
 కడుపు నిండినదాయె
 ఒకసారి సరియన్న
 చెమటెక్క కేముంది

॥ పయ్యారి ॥

ఎక్కడో దూరాన
 నిలచి జప్తికి రాగ
 ఎద ఎంతో వేడుకతో
 ఎగిరి గంతేసింది
 ఎటుకారమునకై నా
 ఎదుట నిలచావంటే
 ఎండిపోయిన ఎదకు
 పరద రాకేముంది

॥వయ్యారి॥

కల లోన కన్నడ
 కాంత చక్కటి మోము
 కనుల బడ్డాదంటే
 పిడుగు పడ్డాదనుకో
 ఇంకెందుకే నన్ను
 వేపుకుని తింటావు
 మనవి విన్నావంటే
 మనసు మళ్ళును నీకే

॥వయ్యారి॥

ప్రాణాలు విసిగినే
 బావిలో పడబోవ
 నీ మీది తీపి నను
 పంచట్టుకుని లాగె
 నరకాని కేగినా
 నువ్వు తోడుంటేను
 నరకమే నాకమా
 నమ్ము నీ తోడు

॥వయ్యారి॥

జీవితము వద్దంటూ
జీవించుచున్నాను
జీవితము విషమాయె
తాగుతునే వున్నాను
బతికేటి ఆశతో

సుఖము పణముగ నొడ్డి
చావు కంటే ముందు
చావ పలసాచ్చింది

॥వయ్యారి॥

నాగరము పొంగినా
ఆకసము వంగినా
భూమి కంపించినా
పిడుగు పైన బడినా
పంచ భూతములన్నీ
కలిసి దండెత్తినా
నీ కొంగు నీడ నా
బతుకు భద్రమ్మే

॥వయ్యారి॥

వలచిన కోమలి

కోమలి నిను వలచినదని
పిలచి తెలుప వలెనా

వాలుగనుల వీక్షించి
మోము వాల్చి పైట రాల్చి
నంగనాచి వలె నిలచిన

కోమలి నిను వలచినదని
పిలచి తెలుప వలెనా

చెలియలు తన చెంతజేరి
తరచి తరచి వూసడిగిన
నీపేరును పెదవులపై
తేడానికి సిగ్గుపడిన

కోమలి నిను వలచినదని
పిలచి తెలుప వలెనా

ముదురుచున్న సంధ్యవేళ
అదురుపాటున ఎదురుపడియు
కసరుకుంటు వాలు జడను
విసరుకుంటు పోయెనంటె

కోమలి నిను వలచినదని
పిలచి తెలుపవలెనా

ప్రేమ భిక్ష

మోమొకింత చూపరాదె
మాటలాడ నేరమైన
జ్ఞప్తి గొనగ యతినింపవె
స్మరణ పుటల దిరుగవేసి

|| మోమొకింత ||

నీకై తొలి జన్మలలో
ఘోర తపము లాచరించి
చివరకు నిను చేరుకొనిన

|| మోమొకింత ||

కామదేవు కళలు చూచి
భీతి నొంది దిగులు వడితి
భామా నీ కను తలుపుల
చాటుననే దాగుకొనగ

|| మోమొకింత ||

స్నాన సంధ్యలు లేవు
మతి కుదురు లేదు నీ
రూప ధ్యానము వినా
అన్యమే సున్న

|| మోమొకింత ||

చంద్ర బింబపు మోము
గాఢ చుంబన చేయ
వేచితి సంధ్యనై విధుల మరచి
రాత్రి నొదును రోషినీ కాంతరానె
భాష లేదిక నిను వేడుకొనగ నాకు
మోమొకింత చూపరాదె
మాటలాడ నేరమైన

స తి కు ద ర లే దు

మతికుదురు లేనినాకు

గతికుదర లేదు

మతికుదురు లేనినాకు

ఎంతగా యతినించినగాని

గతికుదర లేదు

॥ మతికుదురు ॥

జీవితానగల వెతలను చేరిచి

కూర్చితి నేనొక కవితగా

ఎంతగా యతినించినగాని యతికుదర లేదు

మతికుదురు లేనినాకు

యతికుదర లేదు

॥ మతికుదురు ॥

జీవన రాగము పాడగ నెంచి

గుంజి బిగించితి జీవనాడుల

తెంచితి తంతుల నన్నిటివరుసగా

ఎంతగా యతినించినగాని శృతికుదర లేదు

మతికుదురు లేనినాకు

శృతి కుదర లేదు

॥ మతికుదురు ॥

యావన భారము పైబడి వేధింప

వ్రేరిగ తిరిగితి వాడవాడల

ఎంతగా యతినించినగాని సతికుదర లేదు

మతికుదురు లేనినాకు

సతికుదర లేదు

॥ మతికుదురు ॥

సంబర పడకు

ఎవరిని నవ్వింపడానికి ఈపలుకులు
ఎవరిని కవ్వింపడానికి ఈ కులుకులు
ముందరున్న పండుగ కానక సంబరపడి భ్రమసేపు

విరిసి విరియని మొగ్గవు నీవు
ఎదుగుచున్న బుగ్గవు నీవు
విరిసి విరియని మొగ్గవు నీవు
ఎండతాకుడు గాలి సోకుడు
చేతిరాపుడు చేతవాడును
యావనం-విరిసి విరియని మొగ్గవు నీవు

ఎదుగుచున్న బుగ్గవు నీవు
ఎదిగి ఎదను బసువెక్కించును
ఓపలేకను బద్దతాను జీవనం-ఎదుగుచున్న బుగ్గవు నీవు

దేవుడిచ్చును అందచందాలు కాని
వాటి వెంటనె కులుకు తానెగా వచ్చు
చందమామ అందము చూడ మూడునాళ్ల ముచ్చటెలే
యావనపు పువ్వులు కూడ మూడె ఘడియ లుండునులే
॥ఎవరిని నవ్వింపడానికి॥

ముంచుకొచ్చు యావనాన్ని చూచుకు యిటు మురిసేవు
పై నబడే వయస్సు భారము ఏమాత్రము కాదనలేవు
ముదిమి ఘట్టమైన మీదట ముగిసే కథ వినలేవు

॥ఎవరిని నవ్వింపడానికి॥

నా చెంతనేవుండిపో

నా జంట విడచి మనకు

నీవొంటరిగా చనకు

నా ప్రీయతమ నీవు వినా

నా వారిక యిలనెవరు

నా జంట విడచి

నీ రెండకు నా మనసెండి

పొడి వానలొ తడవాలా

నీ నీడను నే మరవాలా

నా వాడవె నీవిటు లేల

నా జంట విడచి

పెను చీకటిలో ననుముంచి

వెనుచూపుతు పోవుట పరువా

ననుబోవగ నీమది దలచి

చంద్రునివలె నీవిటు రావా

నా జంటవిడచి

నా వారలు పరులుగ మారి

జగమెల్లను పగతో పోరె

పరదేశపు జీవితమెటులో

నా వారులేని జాగాలో

నా జంట విడచి

రాగోదయ భాషలలో

మన హృదయపు ఘోషలలో

రతిసతి చాపపు వాడి

పసిపాపలవై దాడి

నా జంట విడచి

రాత్రంత మేలుకొని రాకచూచానే

బావ వస్తాడని బయట నిలుచునినేను
 రాత్రంత మేలుకొని రాకచూచానే
 బావ వచ్చేదారి కనులుపరచుంచానే
 బావరాకపోగా నిదురకూడా రాదే
 కళ్ళుమూసే వేళ తొలికోడి కూసింది
 భళ్ళుమని యింతలో తెల్లవారింది

బావవస్తాడని

సింగారమింతైన చెదరనేలేదే
 తలలోని పూవులు వాడనేలేదే
 కన్నీటి వేడిమికి కాటుకంతాకరిగి
 చనుకట్టుపైబడె నల్లన్నిహారమై

బావవస్తాడని

ఎండ్రిపోయినమోడుగా మారెనాబతుకు
 చిగురించునను ఆశ చివరంట అడుగంటె
 ఎంతదేబెనుగాక వేసారినాక
 రాలిపోయిన ఆకులతికించుకున్నాను

బావవస్తాడని

తొలిరోజు రాత్రంత మేలుకొని గడిపాను
 చందమామను అడుగు తారకల నడుగు
 నాతొకలసి మండు చిన్నిదీపిక నడుగు
 ఆఖరికి నావేడి కన్నీళ్ల నడుగు
 ఆఖరికి నావేడి నిట్టూర్పు నడుగు

బావవస్తాడని

కొత్తజంట

ఇకనైనా రారా మామా యింటికి పోదామురా
యింటికి పోదామురా

॥ ఇకనైనా ॥

కొమ్మమీద నొక కోతులజంట
పేలు చూసుకుని కులుకుతువుంటే
ఒంటరి నాకు ఒళ్లు ఝల్లుమని
నిన్ను కలియగా మనసయ్యింది

॥ ఇకనైనా ॥

నీకోసమునే సింగారించుకుని
సల్లి పట్టుకుని నడి సొస్తుంటే
దారిని వున్న అరకలు అన్నీ
అరులు చాచుకు అట్టేనిలచినయ్

॥ ఇకనైనా ॥

చెరువుగట్టుపై బడి వస్తుంటే
చివరి కొమ్మపై సిగ్గిడి సేసి
సరసాలాడే పిట్టల జంట
ఒంటరిగా నను చూసినవ్వివది
నిన్ను కలియగా మనసయ్యింది
పగలే రేయనిపించెను మామా

ఇకనైనా రారా మామా యింటికిపోదామురా

ఎవరు విన్నారెవరు కన్నారు

ఎవరు విన్నారు ఎవరు కన్నారు
ఎవరు కన్నారు

పలుకరించు వైరులలో

తొలకరి తొలి జలకములో

చిలుక కన్నె పలుకులలో

కోయిలమ్మ గానములో

దిమ్మరించు కమ్మదనం కన్నారా

॥ఎవరు కన్నారు॥

వలచిన చెలి అలుకలలో

పిలచిన చెలి పలుకులలో

తొలి రాగ పు కులుకులలో

చెలికన్నుల కొలకులలో

చెలగాడే చెలిమి బలం కన్నారా

॥ఎవరు కన్నారు॥

కన్నెకొంగు తాకుడులో

క్రీగన్నుల చూపులలో

చెలిగాజుల గలగలలో

బిగికాగిటి బీగములో

తొంగిచూచు ఆనందం కన్నారా ॥ఎవరు కన్నారు॥

నాకేమి ఒలిగెనే ఈ ఋతువులోన

ఏపూలు పూచినా
ఏ ఆకు తొడిగినా
నాకేమి ఒలిగెనే
యీ ఋతువులోన
॥ ఏపూలు పూచిన ॥

తుచ్చపురుగులు కూడ
మధువు గోలేవేళ
కన్నీళ్లు మింగుతూ
గడుపవలసాచ్చేనే
॥ ఏపూలు పూచిన ॥

చివరి కొమ్మను చేరి
చిలిపిగా కూసింది
కొంటె కోయిల నన్ను
ఒంటరిగ చూచి
॥ ఏపూలు పూచిన ॥

రాలిపోయిన రవ్వ
లేరగాచూచితిని
రతనాల నాబతుకు
రాళ్లపాలుగ చేసి
॥ ఏపూలు పూచిన ఏ ఆకు తొడిగినా
నాకేమి ఒలిగెనే ఈ ఋతువులోన ॥

నీకు కూడా ఎదురు తగిలి నాడా! ఏమే?

చూడవే చెలియా
మాటాడవేమె సఖయా
ఎక్కడైన నీకు కూడా
ఎదురుతగిలినాడ ఏమే?
మాటాడవేమె-మాటాడవేమె సఖయా

|| చూడవే చెలియా ||

నల్లని బాలుండు
అల్లరి గోపాలుండు
చూపుకింత లేడు కాని
చేత లెంతో కొంఠెవమ్మా
చనువిచ్చి నావంటే
చక్కగ పోనీయడమ్మా

|| చూడవే చెలియా ||

కడవ చంక బెట్టుకోని
కాళిందికి పోతుంటే
నడుముచుట్టు చేయి చుట్టి
నడువు-పద-అన్నాడే
చక్కలిగింతోతుంటే
బిళ్లు పులకనిస్తుందే

|| చూడవే చెలియా ||

సుదతులంతా గూడి
చల్లులు కొనిపోతుంటే
ఒళ్లంతా కళ్లుచేసి
వంపులు చూస్తాడమ్మా
ఆ చూపుల మెత్తని తూపులు
స్వేదము రోమాంచము గొలిపె

॥చూడవే చెలియా॥

జలకమాడి కన్నెలంతా
తలలు ఆర బెట్టుతు వుంటే
చెట్టుచాటు పొంచియుండి
గుటకలు మింగాడమ్మా
పువ్వుక్కటి సూటిగ విసరి
పక్కున నవ్వాడమ్మా

॥చూడవే చెలియా॥

విడిగా నను చూచాడు
జడ పట్టుకు లాగాడు
సుడి తిరిగి నేనాతని
ఒడిలో పడినానమ్మా
కొంటెవాని చేష్టలన్నీ
చెప్పను సిగ్గానమ్మా
కొంటెవాని చేష్టలన్నీ
చెప్పను-సిగ్గానమ్మా

॥చూడవే చెలియా॥

నీలాటి కేవులోను
నీళ్లునింపుకుని నేను
కడవనెత్తి కెత్తమంటే
లంచమేమి టన్నాడే
ఏమిటా చొరవంటే
నువ్విచ్చిన దన్నాడే

||చూడవే చెలియా||

నేరపోయి వానివేపు
వోరచూపు చూచానే
అదునని నా చెంతజేరి
ఎప్పుడెక్కడన్నాడే
అటూ ఇటూ పారజూచి
ఎవ్వరు లేరన్నాడే

||చూడవే చెలియా||

పతి నిద్దురపోగానే
వీలుగ వస్తానంటే
కిటికీలో తొంగిచూచి
సైగచేసి పిలిచాడమ్మా
తొందరేమిటంటే
అది అంతేలే నన్నాడే

||చూడవే చెలియా||

నిను విడనాడి - నేమనజాల

నిను విడనాడి నేమనజాల

॥నిను విడనాడి॥

నీవులేని నాబతుకు

అమవాసయేగా

నీచక్కటి రూపం

నాకంటి దీపం

దివినుండి దిగిరా

నాభాగ్యతారా

॥నిను విడనాడి నేమనజాల॥

ప్రాణముండు నాలో

ఇంకెన్ని దినాలో

వలను కలిమి

నీచెలిమిలేమి

వెలిగించునాలో

ఆశాజ్యోతి

జీవించు నింక

ఎన్నోదినాటు

జీవించు నింక

వేయి యుగాలు

॥నిను విడనాడి నేమనజాల॥

ఎందున్నావురా - గోపాలా

నీ ధ్యానమందున
పసితనము గడచెరా
యకాపనము వచ్చి చేరినది
నీవూ నను చేర రారా
వెదకి వెదకినే వేసారితిరా
ఎందున్నావురా గోపాలా
॥ఎందున్నావురా గోపాలా॥

చంగు చంగుమని
లేగలు గంతున
ఘులు ఘులు మను
మువ్వల సవ్వడి
వినినతోడనే
నీవే అనిపించె-వలరాబిగువు
॥వెదకి వెదకినే వేసారితిరా
ఎందున్నావురా గోపాలా॥

అలిగితి వీవు
పలుకుట మాని
ఎవ్వరు పిలచిన
నీవే అనిపించె-వలరా బిగువు
॥వెదకి వెదకినే వేసారితిరా
ఎందున్నావురా గోపాలా॥

యమునా తీరము
 సాయం సమయము
 కళ్లు మూసినది
 చెల్లియ ఒక్క తె
 కోమలి కరములు
 తాకినంతనే
 కోమల కతములు
 నీవే అనిపించె-వలరా బిగువు
 || వెదకి వెదకినే వేసారితిరా
 ఎందున్నావురా గోపాలా||

నీకే ద్వారము
 కడ వేచితిరా
 విసిగి వేసరి
 నడుము వాల్చితిరా
 దీపమునా ర్పెను
 పురుగు యింతలో
 తుల్లి పడితిరా
 నువ్వే అనుకుని-వలరా బిగువు
 || వెదకి వెదకినే వేసారితిరా
 ఎందున్నావురా గోపాలా||

ప్రేమపూజ

మమతుంచి నను పిలువరా

నారాజా

మనసిచ్చి నను గెలువరా

మమతుంచి నను పిలువరా

మనసున ఏమేమి

కోరికలున్న

నేనెటు తెరుగుదు

తెలుపక యున్న

మెల్లగ శలవీయరా నారాజా

మనసిచ్చి నను గెలువరా

మమతుంచి నను పిలువరా

సముఖములో నేల

యింత వియోగము

ఎవ్వరు కానని

గాఢ నిశీధము

గడచిన మరె రాదుశా - నారాజా

అదును పోనీకురా

మమతుంచి నను పిలువరా

ఎరుగను నాస్వామి
పూజ విధానము
కొంచెము తెలుపరా

శ్రీమ పూజారి
భారము నీదేనురా-నారాజా
పూజ సేయింపగా

మమతుంచి నను పిలువరా

చదువుదు నే శ్రీపేమ
మంతము సాంతము
నువ్వేమి చెయ్యకు
“మమ” అను కోవే
ఆఖరువున తెల్పవే మనశ్రీపేమ
పూజ ఎటులుండెనో

మమతుంచి నను పిలువరా

కలలోకి రావోయి

కలలోకి రావోయి-సఖానా

కలలోకి రావోయి

మనసులోని మాటేదో

చెవిలోన ఒక్కసారి

పూడేసి పోరాదా-సఖానా

కలలోకి రావోయి

నీరాకను చూచినే

నిద్దుర నటియించి నాను

దొంగ నిదురలో కూడ

కలలు కంటు వున్నాను

కలలు నిజము చేయరారా-సఖానా

కలలోకి రావోయి

మధ్యలోన ఎవరైన

తలాలున అరుడెంచిన

కనుతలుపుల చాటుననిను

దాచివుంచు తానోయి

అటూ, యిటూ చూచిరా రా-సఖానా

కలలోకి రావోయి

అద్దమందలి అందమెవరిది?

అద్దములో నిలచియున్న
ఆమె దందమా?
ఆమెఎదుట నిలచియున్న
నాదె అందమా?

టమాటాలు చూడ
ఎంతో ముద్దుగున్నవి
నాబుగ్గలు వాటికన్న
ఎర్రగున్నవి

||అద్దములో నిలచియున్న||

కొలనులోన కమలమ్మ
కులుకుతున్నది
నాకళ్లు చూచి
సిగ్గుచేత ముడుచుకున్నది

||అద్దములో నిలచియున్న||

తోటలోన తుమ్మెదమ్మ
ఝుమ్మని ఎగిరింది
నాముంగురులల్లె తన
రెక్కలను వంచుకుంది

||అద్దములో నిలచియున్న||

అర విరిసిన గులాబీలు
అందమైన వల్లవిగో
నా పెదవుల రంగు
వాటికెటులబ్బెనో తెలియకుంది

అద్దములో నిలచియున్న
ఆమెదందమా?
ఆమె ఎదుట నిలచియున్న
నాదె అందమా?

కన్నీరు రానీయకు

నా కోసమై నీవు
కన్నీరు రానీకు
మనసు బాధ పడనీకు
నను మరచి పొమ్మా
నను తలుపగా పాపం
నను మరచి పొమ్మా

॥నా కోసమై నీవు॥

చాల బాగ ఆడేవు
ప్రేమ బొమ్మలాట
ప్రాణప్రియంబైన ప్రతిమ
పగుల గొట్టినావు
ప్రేమికులు నేర్వాలి నినుచూచి పాఠం
నను తలుపగా పాపం నను మరచిపొమ్మా

॥నాకోసమై నీవు॥

జీవ యాత్రలో తోడు
సీడ నీవెయంటూ
ఎంతో ఆశపడి నేను
ఎన్నో కలలు కంటి
మును కన్న కలలన్నీ మటుమాయమాయె
నను తలుపగా పాపం-నను మరచిపొమ్మా

॥నా కోసమై నీవు॥

నీవేమి సేతువు

విధేవై పరిత్యం

ఎచ్చోటనై నా

మనుము సుఖాన

కలసేము వైజన్మనీజన్మకింతే

నను తలుపగా పాపం నను మరచిపోమ్మా

॥నా కోసమై నీవు॥

నా జీవ యాత్రకు

గమ్యము మారె

నీకనులు నాకనులు

తారసిల్ల వింక

నాకంటి చూపులు నిను తాకరాదు

నను తలుపగా పాపం నను మరచిపోమ్మా

॥నా కోసమై నీవు॥

గుండె బీటలోనుండి

వెడలు బరువు మాట

తగను తగను నీ

నీడనై న తాకగా

నాతలపు నీమదిని రానీయరాదు

నను తలుపగా పాపం నను మరచిపోమ్మా

॥నా కోసమై నీవు॥

బతుకు తామరాకు పైన

నీటిబిందువేగా

ఎపుడు జారిపోవునో

ఎవ్వారి కెరుక

బతుకు చిన్న నీటిబుడగ మసలు నీటిలోన

నను తలుపగా పాపం ననుమరచి పొమ్మా

॥నా కోసమై నీవు॥

రగిలెనాగుండెలో

బడబాగ్నిజ్వాల

నిట్టూర్పుగాడ్పులు

నినుతాకరాదు

దయ దలచినా కంటి

నీరు తుడువబోకు

కన్నీటి వేడిమికి కొంగు మాడిపోదా

నను తలుపగా పాపం నను మరచిపొమ్మా

॥నా కోసమై నీవు కన్నీరు రానీకు

మనసు బాధ పడనీకు నను మరచి పొమ్మా॥

వేళా పాళా లేదా?

చేరరావె నాప్రియా-మారుపల్కకే

నినుచేరగ మునుపుకన్న

కలలు నేడు నిజమాయెను

॥మారుపల్కకే॥

ఎరుగుదు మగవారి వరుస

ఎవరికెరుక లేదులే

చాలును యీ సరసమింక

వేళపాళా-లేదా

॥ఎరుగుదు మగవారి వరుస॥

మగువలకని మగవారలు

వగలు ఒలక బోతురని

ప్రేమాతురమే కాని

లజ్జభీతి ఎరుగరని

ప్రేమాతురమే కాని

పగలు రేయి ఎరుగరని

॥ఎరుగుదు మగవారివరుస॥

మోయలేను తనుభారము

ఎటులతీరు తనుదాహము

సరసమింక చాలులేవె

చేరరావె నాప్రియా

॥మారుపల్కకే॥

పూలబాణములు తాకిపులకిరించెనామేను

బాసలతో పనివమిచేరిమురియువేళ

చేరరారా! చేరరావే!

లోకానికేమెరుక

లోకానికే మెరుక
నావిషాద గాధ
బరువౌ బాధ

॥లోకానికేమెరుక॥

నదివేపు నేను
పరుగులిడుట కని
లోకము అనుకొనె
ఆత్మ హత్యకని
మదిలో రగిలే
మంటల నార్చగ
కడవెడు కన్నీళ్లు
సరిపోలేదని

॥లోకానికేమెరుక॥

నీడలోన నే
నొకపరి నిదురింప
ఎల్లరు ఏడ్చిరి
ఏమి భాగ్యమని
వాస్తవ రూపము
వారలకేమెరుక
విషపూరితమా
పడగనీడ యని

॥లోకానికేమెరుక॥

వనమున అడుగిడు
ననుకని లోకము
వింతగ తలపోసె
విహారార్థమని
చినిగిన హృదయము
జోడించు కొనగ
ముళ్లను ఏరుటకై
వెళ్లి తినని

॥లోకాని కేమెరుక॥

గుడికేగే నను
చూచి తలపోసె
తప్పులు మన్నింప
వేడుకొందునని
కష్టాలంటే
ఎంతకష్టమో
తెలుసు కొనుటలో
తెలివి యున్నదని
విధినే ఒకపరి
హెచ్చరింతునని

॥లోకాని కేమెరుక॥

అందని స్త్రీ వలపు పులుపు

అందని స్త్రీ వలపు పులుపు
అందినచో హాయి గొలుపు

॥ అందని స్త్రీ ॥

అందమైన చిన్నది నీకందినచో గెలుపు
అలిగి చేయి చేసుకొనిన కందుమోము నలుపు

॥ అందని స్త్రీ ॥

తెరనుండి తొంగిచూచు కన్నెమనసు నలుపు
తెరతీసిన నీమనసు పసపమిటా తెలుపు

॥ అందని స్త్రీ ॥

మలుపులెన్నో తిరిగి కడకు చేరితి నీతలుపు
పలుపులతో బంధించిన నిలువదు నీపై తలపు

॥ అందని స్త్రీ ॥

కన్ను కన్ను కలుసుకున్న
అదియె నీకు పిలుపు

దరి చేరియు బిగిసి యున్న
అదే గుండె సలుపు

దరి చేరియు బిగిసి యున్న
అదే పుండు సలుపు

అందని స్త్రీ వలపు పులుపు
అందినచో హాయి గొలుపు

విషాదగాధ

ఎన్ని యుగముల నుండియో ఏడ్చుచుంటి
నవ్వుటయె ఎరుగని నన్ను ఎరుగు
చచ్చి యుంటిని ఇప్పటికే సగముపై న
సార్థకంబేమి జీవించి ఇంకపై న

ఏమి తెల్పుదు నావిషాద
గాధవినగా బాధయా
నీవులేనిది నాకమైనా
నాకునరకము కాదటే

|| ఏమి తెల్పుదు ||

గుండెలో మండేటి మంటలు
ఎంత మండునో మండనీ
పొగలు మాత్రము ఎంతమాత్రము
పెదవిపై రానీయను

|| ఏమి తెల్పుదు ||

నవ్వలేని నన్ను చూచి
లోకమెంతగా నవ్వెనో
నవ్వినవి కన్నీళ్లు కూడా
నవ్వినవి నిట్టూర్పులూ

ఏమి తెల్పుదు నావిషాద
గాధవినగా బాధయా
నీవులేనిది నాకమైనా
నాకు నరకము కాదటే

ఎందు పోతున్నావే

ఎందుపోతున్నావే అందాలబాల
నీలాటిరేవుకు నీళ్లు తేడానికా
కన్నయ్య కాడికి పొన్న చెట్టునీడకా ||ఎందు పోతున్నావే||

మమ్ము మరపించావు
మందవీడి పోయావు
మాచెవిని ఊదిన
వారించు వారమా ||ఎందుపోతున్నావే||

చల్లలమ్మ బోదునని
కల్లలాడు తున్నావే
సంధ్యవేళ యమునాకాడ
ఎపడు కొనునె నీచల్ల ||ఎందుపోతున్నావే||

కల్లనైనా వానిపేరు
కలవరించు చున్నావే
మగని పక్కనుండి కూడ
వాని ధ్యాన మేన నీకు ||ఎందుపోతున్నావే||

తనువు ఒక్క-3 దీను
మనసు యింకొకరిదా
ఒక్క ఒరను కత్తులు రెండు
ఎటులిమడ్చ దలచావే ||ఎందుపోతున్నావే||

భావనా - మూతిముడిచి లాభంలేదు

భావనా! ఏమిలాభము ఈవిధాన
మూతిముడుచుటలో

॥ భావనా ॥

తనకు తానై
ప్రియుడు పిలువ
బిగువును చూపిన
వగలాడి

మారునిశరముల
వేడిమి మీరగ
ముక్కునేలనిడి
వెంబడించుటలో

ఏమి లాభము ఈ విధాన
మూతి ముడుచుటలో

॥ భావనా ॥

యుక్త వయసులో
యువకుని చూపిన
పెళ్లియె వలదని
పెడమొగమిడితివి

యాపన భారము
మెడలు విరువగ
అమ్మను చేరి
ఒడలు విరుచుటలో

ఏమిలాభము ఈవిధాన
మూతిముడుచుటలో

॥ భావనా ॥

ఆశలన్నీ మాసిపోయె

ఆశలన్నీ మాసిపోయె
ఎండమావుల మాదిరి
దూరమాయెను తీరము
సుడిలోన మునిగితి నావతో ||ఆశలన్నీ మాసిపోయె||

మనసులోని మధురస్మృతులను
భ్రమసితిని నే మణులని
తరచిచూచిన తెలిసెతామర
ఆకుపై బిందువులని-కను
తెరచిచూచిన తెలిసెతామర
ఆకుపై బిందువులని ||ఆశలన్నీ మాసిపోయె||

కలలనెన్నో చేర్చి
నిర్మించితిని
ఆశాసాధము
ఒక్కగాలికి నేలకూలెను
పేక ముక్కల మాదిరి

॥ ఆశలన్నీ మాసిపోయె ॥

మురిసితిని నే మెరుపులనుకని
భావిబాట వెలుగులని
కటిక చీకటి కడకు మిగిలె
కానరాదు ఏదరి

॥ ఆశలన్నీ మాసిపోయె ॥

భువిని కురిసిన భూరివర్షము
పెంచె సిరులను ఒకరికి
చిన్ని నా యీ గుడిసెను
పెకలించి వేసె పునాదితో

॥ ఆశలన్నీ మాసిపోయె ॥

బత్తాయిపళ్ళ వాడితే ఒంటికి మంచిది

పళ్ళో-బత్తాయి పళ్ళూ
పదారు వన్నె పళ్ళూ బల్
పసందైన బత్తాయి పళ్ళూ

ఒక్క-చూపు చూస్తే
రెప్పపడగ ఒప్పుకోదు
గొప్ప గొప్ప ఓళ్లంతా
చప్పరించు బత్తాయి

||పళ్ళో బత్తాయి పళ్ళూ||

జబ్బునుండి కోలుకున్న వారికొరకుపళ్లు
పాలుతాగు పసిపాపలు పెరుగుటకై పళ్లు
కొత్త పిచ్చి కుక్కలు పొద్దెరగక కోరుపళ్లు
వయసుడిగిన ముసలాళ్లు అదేపనిగ వాడుపళ్లు

||పళ్లు బత్తాయి పళ్లు||

మత్తు పదార్థాల మీద మక్కువ చూపించువారు
చుట్ట, బీడి, సిగరెట్ కట్టలుగా కాల్చువారు
అప్పుచేసి కూడా సినిమాలవెంట తిరుగువారు
నాపళ్లు మరిగితే వాటిజోలికే పోబోరు
నాపళ్లు మరిగితే వాటివాసన దరిచేరనీరు

||పళ్లు బత్తాయి పళ్లు||

మది వూరుకోదు

నీవు నా వేపు చూడకుంటే

పరవాలేదు

ఇంకొకరి కేసి చూసినావా

మదివూరుకోదు

॥నీవునా వేపు॥

నాకు లేకుంటే

లేకపోనీ కానీ

ఇంకొకరుతింటూ వుంటే చూచి

“మమ” అనుకోలేను

॥నీవునా వేపు॥

బ్రహ్మచారిగా

యుగాలు గడిపేస్తాను

జంటకట్టి కూడా

ఒంటరి తనము

క్షణమోపలేను

॥నీవు నావేపు॥

దూరాన ఎంత కాలమైనా

పస్తుంటా కాని

విస్తరేసి తీరామోసి

ఆషాఢమంటే

మదివూరుకోదు

నీవునా వేపు చూడకుంటే పరవాలేదు

ఇంకొకరి కేసి చూసినావా మదివూరుకోదు

ఈవని నీకొరకే

ఈవని నీకొరకే
వింత వింతగ రంగుల
పూవులు పూచే

॥ ఈవనినీకొరకే ॥

రవిజూచి అటుతిరిగె
నీసూర్య కాంతము
ననుజూచి అటుతిరిగె
నీచంద్ర బింబము
మనకలయికను కోరి
విరులన్ని ఒకమాటె
ఋతు ధర్మమును విడచి
పులకించి వికసించె

॥ ఈవనినీకొరకే ॥

నామది నీకొరకే
తియ్యతియ్యని కలలను
కనికని వేచె

॥ నామదినీకొరకే ॥

ఎనలేని మనప్రేమ పెనవేసుకున్నది
విడదీయగా వశమె విధిదేవుకై నా
మనినాములే మనసైనన్ని రోజులు
ఈరోజుకై యుగ
యుగములు వేచె

॥ నామదినీకొరకే ॥

తెరతీయవె-రాధా

మేలిముసుగు తెరతీయవె రాధా
మోహన రూపము చూపగ రాదా

॥మేలిముసుగు తెరతీయవెరాధా॥

అందము చిందేటి నీముఖబింబము
అందరు చూచిన కందిపోవునటే
ఎందరి కీవిధి చవిచూపెదవే
తీయగ లేని తియ్యనిబాధ

॥మేలిముసుగు తెరతీయవె రాధా॥

తెరతీయు మని వేడితి కాని
తెరతీయ ముఖ కాంతినే నోపలేనే
నీకనుచూపుల తూపులు తాకిన
పాషము హృదయము గాయముకాదా

॥మేలిముసుగు తెరతీయవెరాధా॥

హృదయపు గాయము మాన్పగ జేసిన
వైద్యము మరీమరి పెంచునె బాధ
బాధవెనుక దాగిన మాధుర్యము
తెలిసినవారికె తెలియునుగాదా
మేలిముసుగు తెర తీయవెరాధా
మోహన రూపము చూపగ రాదా

జగము ఒక్క ధర్మశాల

జగము ఒక్క ధర్మశాల
చూడ చిత్రమాను చాల
వచ్చేవారు పస్తూవుంటే
పోయేవారి కోసము గోల

||జగముఒక్కధర్మశాల||

ముసలి తనము వచ్చిందంటే
వెనుక తిరిగిపోదు
యశావనము పోయిందంటే
మళ్ళీ తిరిగి రాదు
దీపముండగానె యిల్లు
చక్కబెట్టవేలా

||జగముఒక్కధర్మశాల||

పేరుధర్మశాలే కాని
ధర్మానికి సాలకాదు
పెట్టి పుట్టి వుంటేకాని
చోటు పుట్ట దీచోట
నీవంతుకు అంతో యింతో
నడుము వంచవేలా

|| జగము ఒక్క ధర్మశాల ||

కాలుచేయి ఆడకపోతే
ఎవ్వడు పెడతాడు తిండి
జీర్ణకోశానికి కూడా
పనిచేయక గడువదుపొట్ట
నొంగతనం చేసేకంటే
చావుకోరవేలా

|| జగము ఒక్క ధర్మశాల ||

ఇక్కడి కొచ్చేవారంతా
మొలతాడైతే తేరు
పోయేనాడొక్కడు కూడా
పుల్లైనా కొనిపోలేదు
మధ్యపచ్చు మంగళహారతి
చూచిమురియుటేలా

|| జగము ఒక్క ధర్మశాల ||

పేరుమోసిన ప్రేమికుణ్ణి

పేరుమోసిన ప్రేమికుడనా
సాటి యిలలో కలరతు
దమ్ములుంటే రమ్మను
సవ్వాలెదుర్కొని పొమ్మను

॥ పేరుమోసిన ॥

నెత్తిమీద ఆకాశం
బరువంతా మోస్తున్నా
కంటినీట కడవముంచి
కడలి నింప చూస్తున్నా

॥ పేరుమోసిన ॥

నీ కోసము నే తిరిగిన
దారి తెలియడానికి నా
అరికాళ్ల చాళ్లనుండి
నెత్తురు కారుస్తున్నా

॥ పేరుమోసిన ॥

నీమీదే నాకు ప్రేమ
వుందా అని శంకిస్తే
గుండె కోసి ప్రతి బిందువు
చేత సాక్ష్యమిప్పిస్తా
గుండెకోసి ప్రతి కణం
చేత నిజం చెప్పిస్తా

॥ పేరుమోసిన ॥

నా నిజాయితీని నువ్వు
అనుమానిస్తే చూడు
శిరంనరికి మొండెంతో
వాగ్దానం చేయిస్తా
అరచేతిలో శిరసువుంచి
అనుమానం తీరుస్తా

|| పేరుమోసిన ||

నా తెగవుని పరీక్షించ
చూస్తున్నావా యిదుగో
నరం చీల్చి కలంముంచి
రక్తంతో రాసిస్తా
వరం అడుగు అడుగుకొక్క
తాజ్ మహల్ కట్టిస్తా

|| పేరుమోసిన ||

ఇల్లూవాకిలి లేదని
ఎందుకు సంకోచిస్తావ్
గుండెగుహల నిన్నుంచి
ఉయ్యాలలు వూగిస్తా
చంద్రుణ్ణి తెంపి తెచ్చి
దీపంలా వెలిగిస్తా

|| పేరుమోసిన ||

నీకోసం ఏ త్యాగం
చెయ్యమన్న చేసేస్తా
మజ్నూ ఫర్ హాదులు
నా తరవాతే అనిపిస్తా
ఇటుపై నకూడ నాకుసాటి
పుట్టబోరననిపిస్తా

|| పేరుమోసిన ||

విడిపగడాలు

ప్రాణం తీసుకు పోతున్నారా యమభటులారా ఆగండి
మూల వున్నదొక ఆశలమూట అదికూడా తేనివ్వండి

దేవతలారా స్వర్గానికి నన్నొక్కడినే రమ్మంటారా
ఆశవదలి నేనెలారాను అదిలేక ఏమిషని స్వర్గంలో

పగలె చీకటి కమ్మితే మరి రాత్రి యింకెటులుండునో
రాత్రి గడచేటట్లు లేదు బతుకెలా తెల్లారునో
నిన్న గడవని నాకు రేపు ఎక్కడిది

చెలి వియోగములోన చెడి బతుకు నాకిప్పుడు
అందులోనే సుఖము అధిక మసిపించె

కలుసు కుంటే సుఖము కాసేపుతో సరి
ఎడబాటులో ప్రేమ ఎంత తీపో మరి

ఇంత దుఃఖం ఎలా భరింయింతువో యని
వగవ నక్కరలేదు నను చూచి నువ్వు

వెయ్యి సారులు కొలిమి పెట్టి సమ్మెట కొట్టి
నిన్ను తేలిన నాకు అది ఎంత లెద్దూ

గడియారంలోన దూరి చక్రానికి భుజంమోపి
ఎంత తోసిగా గడపదు కష్టాల పాడుగడియ
ఎంత నెట్టినా నడపదు విరహంలో ఒక్కగడియ

మంచిరోజులు మాంచి మర గుర్రము త్లాగ
మెళ్లు దాటేస్తాయి మనకి తెలియకనే
మాయమై పోతాయి మనకళ్లముందే
మాయమైపోతాయి మనకళ్లు కప్పి

తెల్లవారుతుంది చీకటి పడుతుంది
యిదే విధంగా జీవితాంతమూ అవుతుంది
యిదే విధంగా జీవితాంతం అవుతుంది

అందరూ ప్రేమికులనందురు ఏమిభాగ్యము మీదని
వారలేకద చావుకంటే ముందు చచ్చేవాళ్లు.

ఆ శా క్తి ర ణం

అయినా నాముఖముమీద చిరునవ్వుంది
ఎడారిలో పయనించే
ఏకాకి పాంధుడను
ఎండ మావులను వెంబడి
దప్పి తీర్చుకోలేక
కొన్రపాణము చేబట్టుకు
దిక్కు వెదకు చున్నాను ||అయినా నాముఖముమీద||

తనవారలు పరులై
పలు వెతలకు గురిచేసినారు
కోరి తెచ్చుకున్న వారె
తలపై కొరివైనారు
ఆసలు అడియాసలుగా
అలిమటించు చున్నాను ||అయినా నాముఖముమీద||

చెట్టు చివరి కొమ్మమీద
 గూడు కట్టు కున్నాను
 రెక్కలు తెగి ఎగురలేక
 దిగులు చెంది యున్నాను
 కర్మ కాలి వనమంతా
 భగ్గున తగులడిపోయె

||అయినా నాముఖముమీద||

ఎడ తెగని కష్టాలకు
 యెదు రీద గాలేక
 బదులు తెచ్చుకున్న ఓర్పు
 చాలీ చాలక పోయె
 కాలకూట విషమేనా
 కష్టాలకు శౌషధమని
 మృత్యు ముఖములోన
 కంఠముంచి బతుకుతున్నాను ||అయినా నాముఖముమీద||

ఉరికంబము మీద నిలచి
 ఊహకంద కున్నాను
 రేపేమో మేలొనని
 చావుకి వాయిదా కోరి
 ఆశా కిరణము ఊతగ
 చేత బూని నిలచియుంటి
 అయినా నాముఖముమీద చిరునవ్వుంది.

దేశక్షమానికి పొదుపు అవసరం

ఎవరు గొప్పవారెవరు బీదవారు

చెప్పండి మీలో

||ఎవరు గొప్పవారెవరు||

ఆదాయంలో ఖర్చిమిచ్చుకుని

అంతో యింతో పొదుపుచేయువారే-గొప్పవారు

చెప్పండిమీలో

||ఎవరు గొప్పవారెవరు||

నెలకు వందరూపాయిలు తెస్తూ

తొంభైలోనే ఖర్చిమిచ్చుకుని

పదిరూపాయిలు పొదుపుచేసుకుని

పదిలంగా ఒక చోటవేయువారే గొప్పవారు

చెప్పండిమీలో

||ఎవరు గొప్పవారెవరు||

నెలకు వెయ్యి రూపాయిలు జీతము

చెప్పసిగ్గు ఆఫీసరు గానికి

జీతం అందిన వారంలోనే

జల్సాగా అంతా ఆర్పేసి

చివరకు కుండలు డింకీకొడితే

అప్పులకై అల్లాడేవారే-అసలు బీదవారు

చెప్పండి మీలో

||ఎవరు గొప్పవారెవరు||

వచ్చే ఆదాయం సరిపోదని
 పంకరదారులు తొక్కేకంటే
 అదనపు ఖర్చులు తగ్గించేస్తే
 అదియే అదనపు ఆదా కాదా — ఎవరు గొప్పవారు
 చెప్పండిమీలో ||ఎవరు గొప్పవారెవరు||

ఒంట్లో ఓపిక వున్నరోజున
 అంతో యింతో తెస్తారు
 తెచ్చినదంతా తెగమింగేస్తే
 లేనినాడు ఏంచేస్తారు
 రోగమొస్తే ఎటుపోతారు
 చెప్పండి మీలో ||ఎవరు గొప్పవారెవరు||

వర్షాకాలం ముందరకుందని
 ముందు జాగరత పడతాయి
 రేయిపగలు అనకుండా చీమలు
 ఓపికతో పనిచేస్తాయి
 వర్ష మొచ్చినా వరదలొచ్చినా
 పరవాలేదని ధీమాగా
 కాలుమీద కాలుంచి పొదుపు
 చేసినధాన్యం తింటుంటాయి
 జ్ఞానం కలిగిన మనుషులము
 మనకింకా వేరేచెప్పాలా?
 చెప్పండి మీలో ||ఎవరు గొప్పవారెవరు||

AOU/104B102

రిక్తా నడిపే అప్పారావు
రోజుకయిదు రూపాయిలు తెస్తే
చదువు లేకపోయినా గడసరి
ఆతని భార్య సింహాచలము
మూడు రూకలతో సరిపెట్టుకుని
రెండు వెనక వేస్తుండేది
పాపం అప్పారావుకు ఒంట్లో
ఆరోగ్యం సరిగా లేనప్పుడు
పొదుపుచేసిన డబ్బే వారల
గౌరవాన్ని కాపాడింది
అద్దె బండి వదిలేశాడు
స్వంత బండి కొనుక్కున్నాడు
అదృష్టవంతుడు అప్పారావు
ఆటోరిక్తా కొన్నాడు

చెప్పండి మీలో ||ఎవరు గొప్పవారెవరు||

పొదుపులోన యింతింతని
చెప్పగలేని మహాత్యం వుందండి
మనిషికొక్క రూపాయి పొదుపుతో
దేశానికి యాభైకోట్లు
ప్రజలుచేసిన పొదుపు మీదనే
దేశం శ్రేయస్సుంటుంది

చెప్పండి మీలో ||ఎవరు గొప్పవారు||

మనసు ఫౌండేషన్ పుస్తకాల పంపిణీచిట్ట

పుస్తకం సంఖ్య	AOUA104B102
పుస్తకం పేరు	పాఠశాల
తారీఖు	31 December 2025
మొందు లభి	YES
వెనుక లభి	no
మొత్తం పేజీలు	119 no
పట్ల పైకా పేజీలు	no
భాగ పేజీలు	CT,
లేని పేజీలు	no
తయారు చేసినవారి పేరు	Jayalaxmi
పేజీలు విడదీసినవారి పేరు	Jayalaxmi
స్కాన్ చేసినవారి పేరు	Hasmata
వర్గం చేసినవారి పేరు	BUJJI
పేజీలు పరిశోధించినవారి పేరు	
లైబ్రరీలో చేసినవారి పేరు	
స్టాఫ్ చేసినవారి పేరు	
పరిశోధన	good